

توفان الکترونیکی

نشریه الکترونیکی حزب کار ایران (توفان)

پرولترهای جهان متحد شوید!

شماره ۱۴۹ آذر ۱۳۹۷

فهرست مطالب

- ۲ ..... مبارزه درخشان کارگران هفت تپه و دورنمای پیروزی آن
- ۴ ..... توطئه رژیم علیه سندیکاهای مستقل کارگری را درهم شکنیم
- ۵ ..... نبرد کارگران پاریس نویدبخش است
- ۶ ..... در جبهه نبرد طبقاتی
- ۱۶ ..... حضور چشمگیر زنان کارگر در اعتراضات و اعتصابات هفت تپه
- ۱۷ ..... «آغاز» با شکوه دومین دور از اعتصاب معلمان در شهرهای ایران
- ۲۰ ..... مصاحبه با اسماعیل بخشی
- ۲۲ ..... اطلاعیه
- ۲۳ ..... دور جدید تحریم‌های امپریالیسم آمریکا علیه مردم ایران را قویاً محکوم می‌کنیم
- ۲۴ ..... به مناسبت سی و هفتمین سالگرد اعدام جنایت‌کارانه رفیق احمد مجلسی، عضو کمیته مرکزی
- ۲۵ ..... فراخوان جبهه خلق برای آزادی فلسطین: علیه تجاوز بربرمنشانه صهیونیست‌ها به پاخیزیم
- ۲۶ ..... سخن هفته
- ۲۷ ..... گشت و گذاری در فیسبوک، پاسخ به یک پرسش
- ۲۸ ..... پرسش و پاسخ در شبکه تلگرام

مبارزه درخشان کارگران هفت تپه و دورنمای پیروزی آن

اعتراضات گسترده و متداوم کارگران در ماه‌های اخیر نمی‌توانست پشتیبانی دیگر اقشار جامعه را موجب نشود، که شد. این همصدائی و همدردی که نماد همبستگی اقشار زحمتکش جامعه با طبقه کارگر ایران است این حقیقت را بیان می‌دارد که پرولتاریا در سیاست خود، خود را از دیگر طبقات و اقشار جامعه جدا نمی‌بیند، چشم خود را بر هر یک از مبارزات و فعالیت‌های آنها نمی‌بندد، وگرنه در تلاش خود ناکام می‌ماند. اما آنچه که پرولتاریای ایران را از دیگر طبقات و اقشار جامعه برجسته می‌کند، نقش تاریخی و سرنوشت ساز اوست. قانون مبارزه طبقاتی که مبتنی بر قانون ارزش اضافی است، کارگر را ناچار به سوی براندازی نظام سرمایه‌داری می‌راند، راه دیگری نیست. گذار انقلابی از نظام سرمایه‌داری به سوسیالیسم، که از عمل قانونمندی‌ها برمیخیزد، یعنی از طریق فعالیت‌های طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش و به طور کلی از طریق فعالیت همه افراد و طبقات جامعه به تحقق درمی‌آید. از اینرو مادام که دو طبقه متخاصم در برابر هم ایستاده‌اند، قانون مبارزه طبقاتی عمل می‌کند و هیچ نیروی قادر نیست جلوی آنرا بگیرد. این واقعیت سیمای جامعه سرمایه‌داری است و خارج از اراده انسان‌ها عمل می‌کند. یعنی هیچ اراده‌ای نمی‌تواند روند روبه رشد و تکامل جامعه را تغییر دهد و یا آنرا از حرکت باز دارد. گذار از سرمایه‌داری به سوسیالیسم اما یک گذار مکانیکی نیست، پروسه‌ایست کم و بیش طولانی که پیچیدگی‌ها و دشواری‌های منحصر به خود را دارد. اراده آگاه کارگران چنانچه در حزب سیاسی تبلور یابد، با موفقیت و پیروزی قرین خواهد شد. تاریخ پر فراز و فرود جنبش کارگری جهان مویذ این واقعیت است.

اکنون روشن است که چرا جنبش اعتراضی کارگران ایران تا این حد حساسیت‌هایی را برای صاحبان سرمایه موجب شده است. این اعتراضات و اعتصابات گام‌هایی هستند که طبقه کارگر ایران در مسیر روبه رشد مبارزات خود برمی‌دارد، هرچند این گام‌ها کوچک باشند؛ مهم، حرکت است و حرکت موجب تغییر و تحول است. کارگران چنانچه به‌خواهند اراده خود را اعمال کنند، به سازمان نیاز دارند. سندیکا نخستین نهادی است که کارگران را به دور خود جمع می‌کند و آنها را سازمان می‌دهد؛ سندیکا ابزار اراده کارگر در مبارزات صنفی است. بی‌جهت نیست که یکی از مطالبات اصلی کارگران ایران «حق تشکیل سندیکای مستقل» است. در این خواست دو نکته مهم نهفته است: یکی آنکه کارگران برای تحمیل اراده خود به صاحبان سرمایه به سازمان صنفی خود نیاز دارند. دیگر این اینکه این سازمان استقلال رأی دارد و مستقل از دولت و کارفرما عمل می‌کند. طبیعیست که کمونیست‌ها باید از این خواست بدوی کارگران به دفاع برخیزند و آنان را در امر تأسیس سندیکاهای کارگری یاری دهند. بورژوازی اما با این مطالبه کارگران سر توافق ندارد، به هر بهانه‌ای از ایجاد قانونی چنین سندیکاهای مستقل جلوگیری می‌کند، موانعی بر سر راه آنها قرار می‌دهد، سندیکاهای زرد تأسیس می‌کند، در میان صفوف کارگران

رسوخ می‌کند تا وحدت آنان را برهم زند، آنها را در امر تشکیل‌یابی سندیکائی ناکام گرداند. بورژوازی که خود حتی یكروز بدون سازمان سرپا نمی‌ماند، طبقه کارگر را از رفتن به سوی تشکیل بازمی‌دارد. آنچه برای بورژوازی حلال است برای پرولتاریا حرام می‌شود. کارگران اما بیش از آنچه که بورژوازی تصور می‌کند، آگاه و هوشیارند؛ این حیل‌ها و ترفندها تاکنون ره به جایی نبرده‌اند. بورژوازی می‌کوشد تا طبقه کارگر ایران را از سازمان‌های صنفی اش دور سازد، فعالیت‌های آنان را در سطح مطالبات صنفی محدود سازد، ارتباط بین طبقه کارگر را با دیگر اقشار زحمتکش جامعه مخدوش سازد. گاه این کار را با ریا و تزویر و دروغگوئی انجام می‌دهد، گاه با تهدید و ارباب و زندان و شکنجه و اعدام و گاه با بردن نظرات غیرمارکسیستی و ضدپرولتاری به میان کارگران.

امروز کارگران هفت تپه بدرستی در طرح مطالبات خود به دو مسأله اصلی اشاره می‌کنند که برای این مرحله از مبارزات آنها حائز اهمیت هستند: از یکسو «ارجاع واحد تولید از بخش خصوصی به بخش دولتی»، هر چند که دولت، دولت سرمایه‌داری باشد. این خواست یک گام به جلوس است چون به نوع مالکیت آن واحد تولیدی توجه دارد. از سوی دیگر «به رسمیت شناختن حق تشکیل سندیکای مستقل». این دومین خواست ناظر به نظارت بر امور واحد تولیدی است. این دو مطالبه اصلی کارگران هم مسأله مالکیت و هم مسأله کنترل و نظارت را در خود جمع آورده است. روشن است که حاکمیت تن به این خواست‌ها نخواهد داد و در برابر مطالبات کارگران مقاومت خواهد کرد. کارگران ایران دقیقاً با طرح این خواست‌ها نوک تیز شمشیرشان را متوجه سیاست‌های نتولیبرالی دولت کرده‌اند و این زمینه مساعدی را بوجود می‌آورد برای ارتقای سطح مطالبات کارگران. افزایش سطح خواست‌ها، دید کارگران را به آینده متوجه خواهد ساخت، آینده‌ای تابناک، که دست‌یابی به آن، اگرچه سهل و آسان نیست، ولی ممکن و محتوم است. کارگران ایران در مصاف با بورژوازی به ضرورت حزبیت پی خواهند برد، حزب ابزار مبارزه طبقاتی آنها در شکل سیاسی آن است. امروز مبارزه اقتصادی سلاح زحمتکشان در مقابله با کارفرمایان آزمند است. اما گذار از این مبارزه به مبارزه آگاهانه سیاسی ناگزیر است، ولو آنکه در حال حاضر گرفتار سستی و رکود شده باشد. دریک کلام کارگران بدون حزب طبقاتی خود و بدون رهبری کمونیستی به پیروزی نهایی نمی‌رسند.

برای مبارزه انقلابی و پیروزی در آن، باید دشمن ملی و طبقاتی را شناخت. بدون شناخت ماهیت دشمن، امکانات فنی، تدارکاتی، مالی، نفوذ معنوی، متحدان بالقوه و پایدار وی، درجه نفوذش در مردم و توان فریب آنها، نفوذ ایدئولوژیک، توان نظامی و قدرت سرکوب و... نمی‌توان دشمن را به زیر کشید. برای پیروزی بر دشمن ملی و طبقاتی به تشکیلات نیاز است. باید این نیروهای فردی در بستر این تشکیلات به نیروی جمعی بدل شوند، تا قدرت شکننده و موثر در مبارزه داشته باشند. ولی صرف وجود تشکیلات نیز برای پیروزی بر دشمن کافی نیست. این تشکیلات باید توسط رهبران کارداران، با تجربه، با کفایت و انقلابی با دانش و به شیوه علمی رهبری شود. پس نقش رهبری در هر جنبش انقلابی شرط لازم برای پیروزی است و نمی‌توان آنرا نادیده گرفت. ●

سخن هفته

درباره اعتصابات کارگری هفت تپه و مطالبات آنها

شورا و سندیکا

مطالبات کارگران هفت تپه، از جمله «دریافت حقوق معوقه» و «دولتی کردن شرکت و با نظارت دمکراتیک کارگران» خواست عجیب و غریبی نیست، لیکن رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی توان پاسخ به خواست‌های عمومی کارگران در سراسر ایران را ندارد، زیرا وی مجری اوامر بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول است و راه برگشتی برای او وجود ندارد، جز توطئه و حيله‌گری علیه کارگران. رژیم جمهوری اسلامی اگر در مقابل یک جنبش اجتماعی سراسری قرار نگیرد، سرانجام با توسل به قهر و خشونت و ضرب و شتم و زندان پاسخ مسالمت‌آمیز کارگران را خواهد داد و اعتراضات کارگران را مهار خواهد کرد. باید هوشیار بود.

همانطور که اشاره رفت، در اینجا حمایت سراسری اقشار مختلف مردم و پیوستن به کارگران هفت تپه و اعتصاب سراسری می‌تواند رژیم را وادار به عقب نشینی‌هایی کند. لازم است به یک نکته مهم توجه کرد که شعارهای سیاسی در این مرحله باید سنجیده و متناسب با توازن قوا صورت گیرد، در غیر اینصورت هرگونه برخورد چپ‌روانه و ذهنی‌گرایانه مبارزه کارگران را دچار بن‌بست و شکست خواهد کرد. باید هوشیار بود و هوشیارانه عمل کرد.

شعار متوقف کردن خصوصی‌سازی‌ها و دولتی کردن شرکت هفت تپه یک خواست دمکراتیک و عمومی و ضد نئولیبرالیسم است، لذا باید از آن دفاع کرد. خواست اضافه دستمزد و دریافت حقوق معوقه و به رسمیت شناختن سندیکاهای مستقل کارگری مطالبات منطقی هستند که باید به طور سراسری طرح و رشد یابند.

طرح تشکیل شوراهای کارگری، بدون رهبری حزبی، آنها در این مرحله به هیچوجه راهگشا نخواهد بود. شورای کارگری در

چهارچوب دولتی کردن شرکت، آنها با درخواست از بورژوازی حاکم، به کاریکاتوری بدل خواهد شد، بی‌ثمر و شعار ناروشنی است. باید از تجارب گذشته آموخت و از شتابزدگی پرهیز نمود.

پیدایش و شکل‌گیری شوراهای در اوان انقلاب در کارخانجات و مراکز کارگری این ایده را به میان آورده بود که این ارگان نه فقط وظایف سندیکا را انجام می‌دهد، بلکه می‌تواند جهت کسب قدرت سیاسی همان نقشی را ایفاء کند که «شورها» در شوروی تحت رهبری حزب بلشویک بازی کردند. این ایده نادرست نتیجه انطباق مکانیکی شوراهای شوروی در شرایط مشخص ایران بود. شوراهای زمان انقلاب ۵۷ نه تنها قادر نبودند قدرت سیاسی را از آن خود کنند، بلکه حتا قادر نبودند وظایف محدود و مشخص اتحادیه کارگری را نیز به انجام برسانند. تکیه یک‌جانبه و شعارگونه در آن زمان بر سر مسئله شوراهای در ایران تا به آنجا پیش رفت که مبارزین واقعی و انقلابی را از گردآوری و تجمع کارگران در سندیکاهای مستقل خود بازداشت و این یگانه راه متشکل کردن کارگران را به تحقق درنیآورد.

باید تأکید ورزید که شوراهای بدون انقلاب غیر ممکن هستند. شوراهای بدون انقلاب پرولتری به صورتی اجتناب‌ناپذیر به تقلید مسخره شوراهای واقعی بدل می‌شوند. شوراهای معتبر توده‌ها، شکلی از دیکتاتوری پرولتاریا است که از نقطه‌نظر تاریخی نیز نمایان گشته است. کلیه طرفداران صادق و جدی قدرت شوراهای باید با احتیاط به ایده شوراهای برخورد کنند و بدانند که تنها تحت شرایطی که در فوق به آن اشاره رفت، یعنی در شرایط انقلابی، می‌توانند دست به تشکیل مستقیم چنان شوراهایی بزنند. در شرایط کنونی و ضعف تشکل حزب واحد طبقه کارگر و پراکندگی جنبش کارگران مناسب‌ترین شعار برای بسیج توده‌های کارگر تشکیل اتحادیه‌های مستقل کارگری است، که می‌توان گام به گام به جلو حرکت کرد و قدرت سازمان‌یافته کارگران را به میدان کشانید و در مقابل خصوصی‌سازی‌ها و سیاست‌های نئولیبرالی ایستاد و از اضافه دستمزد، دریافت حقوق معوقه و بهبود شرایط زندگی مزدبگیران به

دفاع برخاست.

باید هوشیار بود و با برنامه و هدفمند حرکت کرد و ایده حزبیت را گام به گام و صبورانه در بین کارگران جا انداخت و تأکید نمود که فقط با رهبری منسجم حزبی است که می‌توان سرانجام سرمایه‌داری را بر زمین کوبید و سوسیالیسم را به عنوان تنها راه نجات کارگران و همه زحمتکشان در ایران بنا کرد. راهی بس طولانی و پُر پیچ و خم در پیش داریم، صبورانه در جهت پیوند با کارگران به کوشیم.

زنده باد مبارزه متحد کارگران!

زنده باد حزبیت!

مرگ بر حکومت سرمایه‌داری جمهوری اسلامی!

۲۵ آبان ۱۳۹۷

***

یک توضیح به عموم کارگران

بدین وسیله سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه اعلام می‌کند که هیچگونه کاغذ، نوشته یا تصویر - مهور به مهر این سندیکا، در میان کارگران و در تجمعات، از سوی سندیکا، نه طراحی، نه چاپ، نه هماهنگی و نه توزیع شده است. مواضع سندیکا کاملاً کارگری، صنفی، شفاف و در راستای حقوق و مطالبات کارگری است و تنها از طریق کانال تلگرام سندیکا بیان می‌شود.

لازم به تأکید است که اعتراضات کارگران هفت تپه کاملاً قانونی، شفاف و مسالمت آمیز بوده و ریشه در رهبری فرد یا افراد یا جریان خاصی ندارد، بلکه خودجوش و کارگری است و تصمیم قطعی و دسته جمعی تمامی کارگران هفت تپه برای استیفای کامل مطالبات خود، یعنی خلع ید بخش خصوصی و بازگرداندن شرکت به بخش دولتی و بازپرداخت دستمزد و سایر مطالبات معوقه و آزادی بی قید و شرط تمامی بازداشت‌شدگان و نیز رفع تعقیب قضایی علیه تمام نمایندگان کارگری است، که آزاد شده‌اند، اما برای آنها پرونده قضایی گشوده شده است.

ما ضمن حمایت مجدد از خواسته‌ها و مطالبات کارگران هفت تپه، تأکید می‌کنیم که تجمعات کارگران هفت تپه کاملاً قانونی است و تصریح می‌کنیم که مطابق قوانین و منجمله مطابق اصل ۲۷ قانون اساسی «تشکیل اجتماعات و راه پیمایی‌ها، بدون حمل سلاح» آزاد است.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه جمعه ۲ آذرماه

توطئه رژیم علیه سندیکاهای مستقل کارگری را درهم شکنیم

برگرفته از شبکه تلگرام حزب کار ایران (توفان)

با رشد مبارزات صنفی سیاسی کارگران و سایر زحمتکشان، به ویژه پس از خیزش دی ماه سال گذشته، رژیم ضدکارگر بیکارانه‌نشسته است؛ با توطئه‌های جدید قصد شکاف‌انداختن و درهم‌شکستن صفوف واحد کارگران و تشکلات مستقل را دارد.

سندیکاسازی جعلی و خراب‌کاری رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی و عناصر خودفروخته و شبه ترسکیست علیه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، اگرچه با شکست روبرو شده است، اما باید هوشیار بود و تلاش‌های رژیم در این عرصه را با تمام قوا به شکست کشانید. سندیکای نیشکر هفت تپه در همبستگی با سندیکای شرکت واحد طبق انتشار اطلاعیه‌ای ضمن ابراز همبستگی با این سندیکا، توطئه رژیم علیه سندیکای مستقل شرکت واحد را محکوم کرده است. در بخشی از این اعلامیه، که در مورخ ۲۶ آبان انتشار یافت، چنین می‌خوانیم: «هنگامی که دولت با بیش از ده سال تهدید، اخراج، دستگیری و زندان نتوانست سندیکای کارگران واحد را به عنوان بخشی از جنبش مستقل کارگری نابود کند، تعدادی از عواملش مثل سعید ترابیان و... را جلوانداخت تا با برگزاری یک مجمع عمومی، هیأت مدیره مدافع خود را به جای نمایندگان کارگران جا بزند. اعضای خانه کارگر، شوراهای اسلامی و حراست شرکت واحد، که از برهم‌زنندگان اولین مجمع عمومی سندیکای واحد در سال ۸۴ بودند، در ۲۲ آبان به برگزارکنندگان و حافظان امنیت جلسه تبدیل شدند، خود کاندید شدند، رأی دادند و به عنوان امین نهادهای امنیتی با صندوق‌های سیار رأی جمع کردند! حاصل تمام توان تدارکاتی نهادها و شوراهای اسلامی یک مجمع

نبرد کارگران پاریس نویدبخش است

در ادامه اعتراضات کارگری علیه افزایش قیمت سوخت، امروز شبانه بیش از ۸۰ هزار نفر در پاریس در مقابل دستگاه سرکوب بورژوازی صف آرایی کردند. طبق اخبار رسمی بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران بازداشت و دهها نفر مجروح شدند.

تاریخ نشان داده است وقتی کارگران پاریس برخیزند، کارگران سایر اروپا نیز آرام آرام از خواب بیدار خواهند شد. فرانسه همیشه پشتتاز پیکار علیه سرمایه‌داری در اروپا بوده است. زدوخوردهای خیابانی در پاریس و مبارزه جسورانه طبقه کارگر علیه دولت نتولیرال امپریالیستی ماکرون، که جان کارگران را به لب رسانده است، نوید بخش است. نبرد خیابانی کارگران پاریس اگرچه هنوز آن سازمان‌یافتگی و انسجام در شکل سراسری را برای عقب‌راندن جدی حکومت سرمایه نیافته است، اگر چه هنوز از سوی حزب طبقه کارگر، حزب واحد لنینی رهبری نمی‌شود، اما در مسیر امیدبخشی در حرکت است. مبارزه کارگران پاریس و سایر کارگران جهان در عین حال تودهنی محکمی به همه یاهوگوان اپورتونیستی است که سالهاست به انکار موجودیت طبقه کارگر و مبارزه طبقاتی پرداخته و «طبقه متوسط» را تاج سر خود و اعوان و انصارشان کرده‌اند.

پیروزی نهایی طبقه کارگر مستلزم رهبری حزبی، سرنگونی بورژوازی و استقرار سوسیالیسم است.

برای پیروزی و غلبه بر بورژوازی پیکار بی‌امان سیاسی ایدئولوژیک علیه انحرافات چپ و راست رویزیونیستی و آنارکو سندیکالیستی و ترسکیستی و ... شرط لازم و ضروری است و هرگونه کم‌بهادادن به مبارزه ایدئولوژیک علیه دشمنان پرولتاریا، حاصلی جز شکست به همراه نخواهد داشت.

زننده باد مبارزه کارگران فرانسه!

زننده باد انترناسیونالیسم پرولتري!

زننده باد سوسیالیسم این پرچم رهایی بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

شنبه ۱۰ آذر ۱۳۹۷

دولتی ۴۰ نفره شد. برگزارکنندگان بی‌اعتبار مجمع عمومی برای کسب وجهه برای سندیکاسازی‌شان از ۸ تشکل برای شرکت در «ضیافت ذبح» سندیکای واحد دعوت کردند. از میان دعوت‌شدگان کانون مدافعان شرکت کرد، که نه تنها اعتباری برای سندیکای دولتی ایجاد نکرد، بلکه خود نیز از جرگه تشکل‌های حامی جنبش مستقل کارگری خارج شد. در این میان رضا رخشان هم، که به دروغ خود را نماینده کارگران هفت تپه معرفی کرده بود، در مجمع عمومی دولتی شرکت کرد. رضا رخشان که مطابق سند سندیکای هفت تپه، که با امضای پنج عضو هیئت مدیره... از سندیکا اخراج شده است و مصداق یک نماینده قلابی است، که تأییدکننده نمایندگان قلابی سندیکای دولتی می‌باشد. منتها رضا رخشان، مطابق ادعای خودش، چنان درگیر پروژه سندیکاسازی نهادهای امنیتی است که به عنوان مطلع پیشاپیش اعلام کرده بعد از واحد، نوبت هفت تپه است.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، که در شکست سندیکاسازان همراه و همدوش سندیکای واحد بود، شرکت رضا رخشان، که به دروغ خود را نماینده کارگران خوانده را در سندیکا سازی دولتی محکوم می‌کند. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، که مانند سندیکای واحد خود را بخشی جدایی‌ناپذیر از جنبش مستقل کارگری می‌داند، پیشاپیش اعلام می‌کند که با همت کارگران به پاخاسته هفت تپه و در پناه حمایت دیگر بخش‌های جنبش مستقل کارگری هر پروژه سندیکاسازی دولتی در هفت تپه و عوامل آن را تحت هر پوشش و بهانه‌ای افشا، رسوا و شکست خواهد داد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نیز در افشای چنین سیاست خرابکارانه‌ای با صدور اطلاعیه‌ای تحت نام «خبر فوری و هشدار به همکاران گرامی در شرکت واحد»، مورخ ۲۲ آبان ماه، مجمع عمومی قلابی و غیرمشروع دست‌ساخته رژیم را محکوم کرده است. در بخشی از این اعلامیه چنین می‌خوانیم:

«تلاش نیروهای امنیتی با کمک عناصری خودفروخته برای برگزاری یک «مجمع عمومی» جعلی زیر نام «سندیکای کارگران شرکت واحد» امروز صبح با وجود شرکت فعال و سازماندهی شده اعضای شورای اسلامی کار و نظارت و حمایت حراست شرکت واحد و پلیس امنیت مورد استقبال کارگران قرار نگرفت و اکنون در تلاش‌اند با بردن صندوق رأی سیار به میان کارگران در خطوط این مجمع جعلی را با تقلب به کارگران شرکت واحد تحمیل کنند. کلیه همکاران توجه داشته باشند که همچون مجمع عمومی قلابی آنها این صندوق رأی نیز جعلی و یک تقلب آشکار است و به هیچ عنوان متعلق به سندیکای کارگران شرکت واحد نیست و از کوچک‌ترین مشروعیتی برخوردار نمی‌باشد». تنها با تشکل و آگاهی و اتحاد همه کارگران و زحمتکش‌شان است که می‌توان توطئه‌های رژیم را خنثی ساخت و رژیم را وادار به عقب‌نشینی نمود.

زننده باد اتحاد و پیکار متحد سندیکاهای مبارز و مستقل کارگری!

دست رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی از سندیکاهای مستقل کارگری کوتاه باد!

در جبهه نبرد طبقاتی

ادامه اعتصابات و اعتراضات کارگران و زحمتکشان در آبانماه

اعتراضات و اعتصابات درخشان کارگران ایران، بویژه کارگران هفت تپه، پی‌گیر، آگاه، مستقل و متحد به پیش می‌تازد. کارگران بدون ذره‌ای ترس، شک و توهم به دسیسه‌ها، تهدیدها، زندان و فشارهای امنیتی جمهوری سرمایه‌داری اسلامی و هم‌چنین بی‌توجه به اشک تمساح دولت‌های امپریالیستی و حمایت‌های ریاکارانه رسانه‌های وابسته و مزدوران ریز و درشت‌شان در هیئت چپ و راست، با طرح شعارهای صحیح به پیش می‌روند.

مهر ماه با اعتصابات کارگری در اقصاء نقاط ایران به پایان رسید و آبانماه با اعتصاب و راهپیمایی و تجمعات کارگری آغاز شد و کارگران متحدتر و با تجربه‌تر از پیش به طرح مطالبات بر حق خود، پرچم ظفرنمون خود را در آسمان غم‌زده ایران برافراشته‌اند و با گام‌های استوار و روحیه‌ای تسلیم‌ناپذیر بر تحقق مطالبات‌شان پای می‌فشارند.

کارگران، معلمان، رانندگان و تمامی مزدبگیران، کشاورزان، دانش‌آموزان و دانشجویان، زن و مرد، پیر و جوان، کودک و در یک کلام تمامی زحمتکشان ایران یک صدا و متحد علیه ظلم و جور نظام سرمایه‌داری برخاسته‌اند و در مقابل تهدیدهای امنیتی و دستگیری نمایندگان‌شان، خواهان آزادی بازداشت‌شدگان هستند. موج همبستگی با اعتصاب کارگران هفت تپه جلوه‌ای از نبرد طبقاتی توده سلب مالکیت شده و تحت ستم را به نمایش گذاشته است.

رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی کارگران شریف ایران را به خاطر اعتراض به عقب‌افتادن چند ماه دستمزدشان، دستگیر و وحشیانه کتک می‌زند، به غل و زنجیر می‌کشاند، به زندان می‌اندازد و بر بدنی، که قرار نبود حتی آتش جهنم را به بیند، شلاق می‌زند و زندگی‌اش را به آتش می‌کشد و تباهی را برایش به ارمغان می‌آورد. امروز نه تنها حقوق ابتدایی کارگر را نمی‌پردازند، بلکه با اشکال

مختلف آنها را وحشیانه سرکوب می‌کنند، تا زمینه ورود سرمایه‌های امپریالیستی و برنامه‌های ایران بر باددهشان را آماده کنند.

تلاش برای فریب کارگران و به بیراهه بردن مبارزات و اعتراضات آنها و حقنه کردن آنچه با منافع طبقات حاکم و بالایی جامعه منطبق است، موضوع جدیدی نیست. همواره در تاریخ ایران و جهان وجود داشته است، ولی می‌بایست اقرار کرد که هرگز تا بدین حد سیستماتیک، برنامه‌ریزی شده و مطابق علوم روز نبوده است. نتولیرال‌های داخلی بر اساس برنامه‌های کاملاً طرح‌ریزی شده بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول و سازمان تجارت جهانی پیش می‌روند تا بویغ بردگی را بر گردن مردم ایران به‌اندازند و در این راه برای درهم‌شکستن مقاومت مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران تنها به سرکوب بسنده نمی‌کنند و تلاش می‌کنند تا مبارزات کارگران و زحمتکشان را نیز از مسیر صحیح خود به انحراف به‌کشانند و در این راه انواع و اقسام رهبران قلابی و مسائل غیراساسی را با تبلیغات و هیاهو مطرح می‌سازند، تا به اهداف ارتجاعی خود برسند. در ایران امروز تحت حاکمیت این نظام سراپا فاسد، مشکلات عدیده حل نشده‌ای وجود دارد، که حل همه آن‌ها در گرو حل مسائل اساسی طبقه کارگر است. ایجاد تشکیلات مستقل کارگری و نظارت بر تولید و شکل مدیریت و سازماندهی کارخانه‌ها و شرکت‌ها یکی از خواسته‌های مهم و دمکراتیک کارگران است، که با تحقق آن می‌توان به سایر مطالبات کارگری پاسخ داد.

اما کارفرمایان با حمایت از دولت تلاش‌های فراوانی کرده‌اند، تا از پیش‌روی کارگران ممانعت به عمل آورند. کارگران آگاه با ایستادگی برخواست‌های خود، «تلاش برای ایجاد تشکلات مستقل کارگری، مخالفت با خصوصی‌سازی، دفاع از دیگر کارگران ایران و مخالفت با سیاست‌های نتولیرالی، مخالفت با امپریالیست‌ها و صهیونیست‌ها و مزدوران‌شان و...» نشان داده‌اند که از ششم بالای طبقاتی و آگاهی سیاسی برای به دست گرفتن سرنوشت خود برخوردارند و برای تحقق مطالبات دمکراتیک، حتی از جان خود نیز دریغ نمی‌ورزند و به درستی شعار می‌دهند که «کارگر می‌میرد، ذلت نمی‌پذیرد!».

به تمامی پرسنل عزیز اعلام می‌کنیم که فردا رأس ساعت ۸ صبح در اعتراض به این وعده‌های پوشالی در محل درب مدیریت تجمع می‌کنیم.

لازم به ذکر است که با توجه به دریند بودن حضرات کارفرما به دلیل اختلاس‌های کلان، تجمع ما تا زمان خلع ید شرکت از آنها ادامه خواهد داشت و تا زمانی که شرکت به دولت بازنگردد، ما نیز به محل کار باز نخواهیم گشت.

بیانیه‌ی شماره ۲

با سلام و خسته نباشید به نمایندگان عزیز و شریف کارگران. ضمن تقدیر و تشکر از شما عزیزان بابت تمامی پی‌گیری‌ها، مذاکرات و زحماتی که برای اعتلا و سربلندی هفت تپه می‌کشید، به استحضار شما عزیزان می‌رسانیم که ما پرسنل شرکت هفت تپه از شما خواهش می‌کنیم که مابقی راهی را که شما عزیزان برای ما هموار نمودید، به عهده‌ی ما پرسنل واگذار نمایید، تا از فردا با تجمعات خود پاسخ مناسبی به این وعده‌های دروغین و پوشالی کارفرمای غاصب هفت تپه بدهیم، تا از هرگونه فشار احتمالی بر شما از نهادهای انتظامی و امنیتی بر حذر باشید، زیرا شما تمام سعی و تلاش‌های مسالمت‌آمیز را با مذاکره و برگزاری جلسات متعدد دین خود را به رأی‌دهندگان به شما ادا نمودید.

از فردا ما پرسنل هفت تپه با همان زبانی که کارفرما تاکنون با وی صحبت کرده‌ایم، راه را طی می‌کنیم. از زحمات و تلاش‌های شبانه‌روزی شما عزیزان کمال تشکر و قدردانی را می‌نماییم.

وعده‌ی ما فردا دوشنبه ۱۴/۸/۹۷ رأس ساعت ۸ درب مدیریت اولویت مطالبه‌ی ما خروج آقایان کارفرما از شرکت و بازگشت شرکت به روال گذشته.

۱۴ آبان

روز ۱۴ آبان ۱۳۹۷ کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه پیرو اطلاعیه روز گذشته خود، در محل کارخانه روبروی دفتر مدیریت این شرکت تجمع کردند. یکی از خواسته‌های کارگران پرداخت دستمزدهای عقب افتاده از مرداد ماه ۹۷ تاکنون می‌باشد.

۱۶ آبان

چهارشنبه ۱۶ آبان ماه ۱۳۹۷ کارگران نیشکر هفت تپه در سومین روز اعتصاب سراسری خودشان روبروی دفتر مدیریت شرکت تجمع کردند.

کارگران نیشکر هفت تپه در سومین روز اعتصاب خود به مسئولین دولتی هشدار دادند که اگر تا روز شنبه هفته آینده به خواسته‌های آنان خود پاسخ ندهند، اعتصاب را به بیرون از شرکت منتقل خواهند کرد. در دور جدید تخلفات کارفرمایان شرکت کارگران شاهد تخلف مدیر عامل شرکت که اخیراً برحسب اعلام بانک مرکزی و بعد از دریافت میلیون‌ها دلار و ارز دولتی با عنوان تخلف اجرایی نکردن تعهدات خود در قبال دریافت ارز، به این علت مشخص شد که مدیر عامل در بازداشت به‌سر می‌برد. کارگران هفت تپه خواهان خلع ید شرکت

مسئولین سعی و تلاش کردند تا در مقابل سندیکای واقعی کارگران، سندیکایی سازشکار، بدلی و وابسته به دولت و سرمایه‌داران را ایجاد کنند، که نقشه‌شان، در اثر مبارزه متحد کارگران، نقش بر آب شد. کارگران هفت تپه با رزم و اراده واحد نشان داده‌اند که هرگز عقب نه خواهند نشست و فریب این ریاکاران را نخواهند خورد. پیکار متحد کارگران هفت تپه برای دریافت حقوق معوقه و به رسمیت شناختن تشکل مستقل و نظارت بر کارخانه و محیط کاری ادامه خواهد داشت و از پای نخواهند نشست. جبهه انقلابی طبقه کارگر و مردم را در مقابل اپوزیسیون ضدانقلابی و سرمایه‌داران داخلی و خارجی ایجاد کنیم!

امروز همه زحمتکشان ایران «هفت تپه‌ای» و «اسماعیل بخشی» هستند و علیه امپریالیسم و جمهوری سرمایه‌داری اسلامی و طرح‌ها و برنامه‌های ایران «بربادده» آن‌ها ایستاده‌اند و تا برقراری عدالت و به دست آوردن زندگی شایسته به مبارزه‌شان ادامه خواهند داد.

در زیر اخبار مبارزات کارگران و زحمتکشان در آبان ماه را ملاحظه فرمائید.

هفت تپه

۹ آبان

سندیکای کارگران هفت تپه به درستی حمایت از کارگران هپکو را وظیفه طبقاتی کارگران دانسته است و اعتراض و اعتصاب حق کارگران خوانده است و در محکومیت حکم ناعادلانه دادگاه علیه کارگران هپکو آورده است «نباید اجازه داده که حامیان سرمایه و صاحبان زر و زور بیشتر از این به حرمت و کرامت ما کارگران تعرض کنند. نباید اجازه داد زندگی ما کارگران و خانواده‌هایمان زیر سایه شوم احکام ناعادلانه پایمال شود. برای رهایی از این دنیای وارونه، باید متحد و متشکل شد. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه احکام صادره برای کارگران هپکو را شدیداً محکوم می‌کنیم و در عین حال خواستار محاکمه صاحبان سرمایه هستیم که دسترنج ما کارگران را به غارت برده‌اند. زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران»

۱۳ آبان

بیانیه شماره ۱ سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

با عرض سلام و ادای احترام

به استحضار کلیه کارکنان شریف و محترم شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه می‌رساند که بنا به مصوبه‌ی جلسه‌ی اخیر شورای تأمین استان، که با نمایندگان کارگران و کارفرما برگزار گردید، مقرر شد که دوازدهم الی پانزدهم هرماه حقوق پرسنل واریز گردد، اما با پی‌گیری‌های امروز نمایندگان و صحبت با آقای خطیب، که رأس ساعت ۲۰ امشب به شرکت مراجعه کرده بودند، نمایندگان و جمعی از پرسنل سایر قسمت‌ها جویای تاریخ واریز حقوق مرداد ماه بودند، حقوقی که قرار بود فردا واریز شود، اما در کمال ناباوری، آقای خطیب عنوان نمودند که تا اطلاع ثانوی و فعلاً خبری از واریز حقوق نیست.

لذا بدینوسیله و با توجه به خلف وعده و دروغ‌های مکرر مدیریت

از بخش خصوصی هستند.

۱۷ آبان

ادامه تجمع، اعتراض و اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه.

۱۹ آبان

شنبه ۱۹ آبان ماه کارگران نیشکر هفت تپه ششمین روز اعتراض و اعتصاب را، پیرو هشداری قبلی خود، به خارج از شرکت کشاندند.

۲۰ آبان

روز یکشنبه ۲۰ آبانماه کارگران نیشکر هفت تپه هفتمین روز اعتصاب سراسری خودشان را پشت سر گذاشتند

کارگران می‌گویند تا رفع همه مشکلات آنها و تعهد کتبی مسئولین دولتی در قبال خواسته های کارگران به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

۲۱ آبان

کارگران نیشکر هفت تپه در هشتمین روز اعتصاب سراسری بر خواسته های خود تأکید دارند. کارگران نیشکر هفت تپه خواهان پایان دادن به مالکیت بخش خصوصی در هفت تپه هستند.

۲۲ آبان

روز ۲۲ و ۲۳ آبان ماه کارگران هفت تپه در حرکتی کاملاً به صورت مسالمت‌آمیز همراه با خانواده و مردم شهر، با رعایت نظم و انضباط عمومی در نهمین روز اعتراض و اعتصاب، در مقابل فرمانداری شوش، خواهان پایان دادن به مالکیت بخش خصوصی در شرکت نیشکر هفت تپه شدند.

شعار کارگران هفت تپه در تجمع امروز روبروی فرمانداری شهرستان شوش: «کارگر می‌میرد، ذلت نمی‌پذیرد»!

۲۳ آبان

تجمع و تحصن کارگران نیشکر هفت تپه در دهمین روز ادامه داشت. کارگران امروز نیز در مقابل فرمانداری تجمع کرده بودند. حضور گسترده کارکنان و کارگران هفت تپه به همراه خانواده‌های خود در دهمین روز اعتراض مسالمت‌آمیز آنها در مقابل فرمانداری شوش بسیار چشمگیر بود! «اعتراض، اعتصاب، تجمع، تشکل، داشتن نان، آزادی و زندگی شایسته حق ماست!» «فولاد هفت تپه اتحاد اتحاد!»، «نان کار آزادی!» «کارگران هم زنجیران»!

۲۴ آبان

اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه مقابل فرمانداری شهر شوش وارد روز یازدهم خود شد. با شعار: «فولاد، هفت تپه پیوندتان مبارک»!

۲۵ آبان

تجمع و راهپیمایی کارگران شرکت نیشکر هفت تپه در مقابل مصلی شهر شوش. اسماعیل بخشی در جمع کارگران اعلام داشت: «حرکت فردامون تمام مدارس تعطیل با زن و بچه و کیف و کفش و کتابشون جمع می‌شیم همین جا». «مرگ بر ستمگر، درود بر کارگر»!

«مرگ بر ستمگر، درود بر کارگر» اعلام حمایت کارگران شرکت حریر از کارگران شرکت هفت تپه.

اعلام حمایت کارگران کشت و صنعت نیشکر کارون از کارگران زحمت‌کش هفت تپه. اعلام حمایت کارگران در دماوند با کارگران اعتصابی هفت تپه.

۲۶ آبان

اعتصاب و اعتراض کارگران شرکت هفت تپه وارد سیزدهمین روز خود شد. اعلام حمایت جمعی کارگران فصلی و مهاجر دماوند از اعتصاب و اعتراض بر حق کارگران هفت تپه.

۲۷ آبان

چهاردهمین روز اعتصاب و راهپیمایی کارگران نیشکر هفت تپه. تمامی گیت‌های خروجی شرکت توسط نیروی انتظامی مسدود شده است. سخنرانی اسماعیل بخشی در تجمع نیشکر هفت تپه در شهر شوش: «اگر من مردم، کسی حق ندارد جنازه‌ی مرا خاک کند. تابوت مرا بیاورید اعتصابات» اسماعیل بخشی یکی از نماینده‌های شورای کارگران هفت تپه، محسن آرمند و یک خانم سپیده قلیان امروز در شهر شوش بازداشت شده‌اند. آقایان اسماعیل بخشی - محمد خنیفر - محسن آرمند به همراه خانم خرننگار، سپیده قلیان به مکان نامعلومی منتقل شدند و سایر نمایندگان دستگیر شده، که تعداد آنها بین ۸ تا ۱۰ کارگر هستند، در مقر پلیس اطلاعات (ستاد فرماندهی) بازداشت می‌باشند کارگران در اعتراض به فقر و نداری و خالی شدن سفره‌های‌شان، جلو استانداری کهگیلویه و بویراحمد شهر یاسوج، سفره خالی را پهن کردند.

اعضای مجمع نمایندگان کارگری نیشکر هفت تپه بازداشت شدند بر اساس آخرین پی‌گیری وضعیت کارگران بازداشت شده نیشکر هفت تپه: تمامی اعضای مجمع نمایندگان کارگری نیشکر هفت تپه و چند فعال کارگری و گفته می‌شود یک خبرنگار زن در بازداشت هستند. افراد دیگری که گفته می‌شود در بین بازداشت شدگان هستند از دیگر همکاران شاغل و برخی مدیران شرکت می‌باشند، که بعد از حضور آنان جهت پیگیری وضعیت بازداشت‌شدگان در محل پلیس امنیت شوش بازداشت شدند خبر وضعیت حال و روز همه بازداشت‌شدگان خوب گزارش می‌شود - آمار و تعداد نفرات همه بازداشت شده، که بدست رسیده، به شرح زیر است.

پویا بشمه، خوراک دام، سعید منصوری، نماینده تحقیقات، جلیل احمدی، نماینده کشاورزی، عظیم سرخه، نماینده خدمات

کارگران در پیکار برای خواست‌های عادلانه اقتصادی و سیاسی‌شان است. کارگران هفت تپه خواهان پرداخت فوری مزایای پرداخت نشده، خواهان لغو خصوصی‌سازی شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه و همچنین خواهان شرکت در اداره این واحد بزرگ صنعتی - کشاورزی هستند. ... همان گونه که برخی عناصر دست راستی همگام با کارگزاران دولت و دستگاه امنیتی و اطلاعاتی‌اش در تهران کوشیدند و می‌کوشند با اعلام مجمع عمومی قلبی سندیکای شرکت واحد را به انحلال بکشند، ما دستگیری نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه را به شدت محکوم می‌کنیم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط آنها و آزادی تمام کارگران، معلمان و فعالان کارگری زندانی و بازداشتی هستیم. ما برآنیم که تلاش برای آزادی فعالیت سندیکایی و حزبی، حق ایجاد و فعالیت آزاد سازمان‌های کارگری برای کارگران مانند هوا، آب، غذا و مسکن است. ... کارگر زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، زنده و پاینده باد تشکل‌های مستقل کارگری، شکوفا باد مبارزه سیاسی کارگران علیه حاکمیت سرمایه داری» کارگران پتروشیمی‌های منطقه ماهشهر و بندر امام، جمعی از کارگران محور تهران-کرج، کارگران پروژه‌های پارس جنوبی، فعالان کارگری شوش و اندیمشک، فعالان کارگری جنوب

۲۹ آبان

اطلاعیه کارگران شرکت واحد در محکومیت بازداشت نمایندگان خود و سپیده قلیان
بازداشت اعضای «مجمع نمایندگان کارگری» نیشکر هفت تپه را قویاً محکوم می‌کنیم!
بازداشت کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه را قویاً محکوم می‌کنیم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط بازداشت‌شدگان می‌باشیم. در ششمین روز از اعتراض کارگران در مقابل فرمانداری، همه نمایندگان کارگران و چند تن دیگر از کارگران پیشرو همچنین یک خبرنگار که ۱۸ تن می‌باشند؛ بازداشت شده‌اند. مطابق اخبار منتشر شده همگی کارگران به جز آقایان اسماعیل بخشی، مسلم آرمند، محمد خنیفر، سید حسن فاضلی و خبرنگار بازداشت شده، در کمتر از ۴۸ ساعت با قرار کفالت آزاد شده‌اند.
کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در سال جاری در اعتراض به عدم پرداخت حقوق بارها دست به اعتصاب زده‌اند. از دور جدید اعتصاب پانزده روز گذشته است و یک هفته است که کارگران مطالبات خود را در خیابان‌های شوش و مقابل فرمانداری فریاد می‌زنند. اصلی‌ترین خواسته کارگران در دور اخیر اعتصاب‌شان، خلعت بخش خصوصی از کارخانه و پرداخت حقوق‌های معوقه‌شان می‌باشد. اما تاکنون هیچ توجهی به خواسته‌های کارگران نشده است. مردم منطقه و بسیاری دیگر از اقشار جامعه در همبستگی با کارگران از خواسته‌های آنان اعلام حمایت کرده‌اند.

با وجود دستگیری‌ها، کارگران به درستی از خواسته‌های خود عقب‌نشینی نکردند و ضمن ادامه اعتصاب، در حمایت از کارگران بازداشت شده اعتراض خود را به مقابل دادگستری شهر شوش بردند. تداوم ادامه اعتراض کارگران به این روش قطعاً در آزادی

پشتیبانی، مهدی داوودی، خدمات پشتیبانی، سعیدالکثیر، حراست، علیزاده، حراست، امید آزادی، کارخانه شکر، سید حسن فاضلی، نماینده تجهیزات، صمیر احمدی، تجهیزات، مهندس سلامت نیا، مدیر تجهیزات مکانیکی، عماد کثیر، نماینده زیربنایی، محمود سعدی، تجهیزات، اسماعیل بخشی، نماینده تجهیزات، سپیده قلیان، خبرنگار، مسلم آرمند، نماینده تجهیزات، محمدخنیفر، تجهیزات، خالدتمیمی، مدیر ترابری و ایمن اخضری، همکار بازداشتی آزاد باید گردد سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه حمایت خود را از کارگران بازداشت شده نیشکر هفت تپه اعلام کرد و خواهان آزادی فوری کارگران بازداشتی شده است. امروز چهاردهمین روز اعتصاب کارگران بود و برای ششمین روز متوالی اعتراض‌شان را در خیابان‌های شهر شوش و در مقابل فرمانداری برگزار کردند.

۲۸ آبان

در پانزدهمین روز اعتصاب، کارگران نیشکر هفت تپه در مقابل فرمانداری شوش دست به تجمع زدند و شعار می‌دادند «مرگ بر یگان ضد کارگر»، «کارگر می‌میرد، ذلت نمی‌پذیرد»، «فرماندار ترسیده، هیچ کس اون ندیده».

کارگران شرکت هپکو اراک حمایت خود را از کارگران نیشکر هفت تپه و گروه ملی فولاد اهواز اعلام داشتند.

کارگران گروه ملی فولاد اهواز دست به راهپیمایی زدند و شعار می‌دادند؛ «کارگر هفت تپه آزاد باید گردد»، «نه حاکم، نه دولت، نیستن به فکر ملت»، «ما کارگران فولاد، علیه ظلم و بیداد می‌جنگیم! می‌جنگیم!»

کارگران نیشکر هفت تپه به سمت دادگاه شوش با شعار «نه تهدید، نه زندان، دیگر اثر ندارد» راهپیمایی کردند.

معلمان با حضور در تجمع کارگران فولاد اهواز در مقابل استانداری خوزستان از کارگران فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه حمایت کردند.

اعلام همبستگی معلمان کرمانشاه با کارگران هفت تپه
گروه اتحاد بازنشستگان دستگیری کارگران هفت تپه را محکوم و از مطالبات کارگران هفت تپه اعلام پشتیبانی کرد.

اقشار مختلف مردم آزاده و حق طلب ایران به اشکال مختلف به حمایت از کارگران هفت تپه برخاسته‌اند و بازداشت کارگران را محکوم می‌نمایند.

حمایت کارگران و اقشار مختلف مردم از کارگران هفت تپه به ثمر نشست و تعدادی از کارگران بازداشتی آزاد گشتند، ولی متأسفانه کماکان نمایندگان کارگری؛ اسماعیل بخشی، محمد خنیفر، مسلم آرمند، سید حسن فاضلی و خانم سپیده قلیان در بین آزاد شدگان نبوده‌اند.

پنج تشکل مستقل کارگری طی اطلاعیه‌ای از مبارزات کارگران هفت تپه دفاع کردند و بازداشت کارگران را محکوم نمودند. در اعلامیه آن‌ها آمده است که: «این اقدام تبهکارانه نیروهای نظامی و انتظامی و دستگاه قضائی حاکم نشان دهنده اراده سرمایه‌داران و دولت حامی آنها برای درهم شکستن تشکل‌های کارگری مستقل و به زانو درآوردن

کارگران شعار میدادند «سفره ما خالی، ظلم و ستم کافی»

۲۱ آبان

راهپیمایی کارگران گروه ملی فولاد اهواز در اهواز در سومین روز اعتراض با شعار «دستهای پشت پرده، با گروه ملی چه کرده»

۲۲ آبان

در چهارمین روز اعتصاب و تجمع کارگران گروه ملی فولاد اهواز در مقابل استانداری خوزستان کارگران فولاد اهواز صدای شوش و هفت تپه را به اهواز رساندند و به شعار امروز کارگران نیشکر هفت تپه پاسخ مثبت دادند: «فولاد - هفت تپه، کارگران متحد!». «نه تهدید، نه زندان دیگه فایده نداره!»، «نه قاضی نه دولت، نیستند به فکر ملت»

۲۳ آبان

تجمع و اعتصاب کارگران گروه ملی فولاد اهواز برای پنجمین روز متوالی ادامه داشت. «کارگر خوزستانی اتحاد اتحاد!» (فولاد هفت تپه! اتحاد اتحاد!)

۲۹ آبان

کارگران گروه ملی فولاد اهواز در یازدهمین روز اعتصاب و اعتراضات خود در خیابانهای این شهر دست به تظاهرات زدند و شعار سردادند: «ما کارگران فولاد علیه ظلم و بیداد می جنگیم، می جنگیم»، «بیکاری، تورم، بلای جان مردم»، «می ایستیم، می میریم حقمون و می گیریم».

۳۰ آبان

تظاهرات کارگران فولاد اهواز با شعار «کارگر می میرد ذلت نمی پذیرد»، «تورم، گرانی پاسخ بده روحانی»، «نه تهدید نه زندان دیگر اثر ندارد»، «کشور ما دزد خونه است، توی جهان نمونه است»، «مرگ بر ستمگر درود بر کارگر»، «ما کارگران فولاد، علیه ظلم و بیداد می جنگیم می جنگیم».

هیپکو

۵ آبان

صدور حکم حبس و شلاق برای ۱۵ تن از کارگران شرکت هیپکو اراک

این کارگران «مجید لطیفی»، «بهرز حسوندد»، «حمیدرضا احمدی»، «امیر هوشنگ پور فرزنانگان»، «مرتضی عزیزی»، «هادی فاضلی»، «ابولفضل کریمی»، «فرید کودانی»، «مجید یحیایی»، «امیر فتح پور»، «یاسر قلی»، «امیر فرید افشار»، «مهدی عابدی»،

دستگیرشدگان و دستیابی به خواسته‌هایشان بسیار موثر خواهد بود. «سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه قویاً بازداشت کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه را محکوم می کند و همبستگی خود را با اعتصاب کارگران اعلام می دارد. از طبقه کارگر سراسر کشور می خواهیم به هر شکل ممکن از کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه حمایت کنند. نمایندگان کارگران و سایر کارگران بازداشت شده باید فوری و بی قید و شرط آزاد شوند و خواسته‌های کارگران فوری اجرا شود. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه»

تظاهرات کارگران نیشکر هفت تپه در شانزدهمین روز اعتصاب ادامه داشت

کارگران شعار میدادند: «کارگر زندانی آزاد باید گردد»، «دیگر از رانت و اختلاس خسته شدیم، اتحاد رمز پیروزی»

دانشجویان دانشگاه زنجان با بالابردن پلاکارد و سردادن شعار با کارگران نیشکر هفت تپه اعلام همبستگی کردند. کارگران هیپکو اراک از کارگران گروه ملی فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه اعلام حمایت مجدد کردند.

در شانزدهمین روز اعتصاب و اعتراض، کارگران نیشکر هفت تپه با شعار: «تا آخر ایستاده ایم» و «دزد آزاد! کارگر زندانی!» خشم خود را از بازداشت نمایندگان خود به نمایش گذاشتند.

تجمع دانشجویان دانشگاه تهران در حمایت از کارگران نیشکر هفت تپه و فولاد اهواز با شعارهای: «فرزند کارگرانیم کنارشان می مانیم» و «از هفت تپه تا تهران زحمت کشان در زندان» کارگران کارخانه فورد آلمان از کارگران نیشکر هفت تپه با به دست گرفتن پلاکارد «ما هم هفت تپه ای هستیم» حمایت کردند.

۳۰ آبان

تجمع کارگران نیشکر هفت تپه در هفدهمین روز اعتصاب در مقابل فرمانداری شوش ادامه داشت. در حالی که ماشین‌های یگان ویژه به شهر شوش اعزام شده بود.

«کارگر زندانی آزاد باید گردد»

حضور دانشجویان دانشگاه چمران اهواز در جمع کارگران نیشکر هفت تپه و حمایت آنها از خواسته‌های برحق کارگران و تشکر کارگران از حضور آنها.

فولاد اهواز

۱۹ آبان

کارگران گروه ملی فولاد اهواز به علت معوقات مزدی خود در مقابل استانداری خوزستان، اقدام به برگزاری تجمع اعتراضی کردند.

۲۰ آبان

کارگران گروه ملی فولاد اهواز برای دومین روز متوالی در مقابل ساختمان استانداری خوزستان تجمع اعتراضی برگزار کردند.

«علی ملکی» و «بهروز ولاشجردی» نام دارند.

شرکت واحد

۷ آبان

حکم زندان «پنج سال و سه ماه» «ابراهیم مددی»، نایب رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد تأیید شد. «ابراهیم مددی» بیش از شصت سال سن دارد و بیماری دیابت، چربی خون، فشار خون و پروستات حاد دارد. همچنین به دلیل اینکه سال گذشته سگته گوشی کرده است، یک گوش وی کاملاً شنوایی را از دست داده و گوش دیگرش نیز قدرت شنوایی بسیار کمی دارد. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه حکم بسیار ناعادلانه برای «ابراهیم مددی» را قویاً محکوم کرده است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه حکم بسیار ناعادلانه برای «ابراهیم مددی» و همچنین احکام ظالمانه علیه کارگران، معلمان، و فعالان صنفی را محکوم و خواهان لغو فوری این احکام و آزادی تمامی فعالین صنفی است.

۱۰ آبان

پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوند با صدور اطلاعیه‌ای به حکم زندان «ابراهیم مددی» اعتراض کرد. در اطلاعیه مزبور آمده است: «ما ضمن محکوم کردن صدور این حکم خواهان لغو و دادن اجازه به آقای ابراهیم مددی برای فعالیت های سندیکایی هستیم. همچنین ما احضار آقای داود رضوی، عضو هیئت مدیره این سندیکا را به دادگاه نیز محکوم می‌کنیم. ... پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوند ضمن تقدیر از فعالیت‌های سندیکایی مستقل و آزاد در ایران خواهان پایان دادن به هر گونه فشار و حکمی علیه ابراهیم مددی و داود رضوی است.»

حمایت اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی از مجمع عمومی مستقل و محکومیت سندیکا سازی دولتی و حمایت از معلمان زندانی.

۱۲ آبان

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه با صدور اعلامیه‌ای، ضمن محکوم کردن ترفند افراد فرصت طلب، که در قالب به اصطلاح مجمع عمومی به دنبال سندیکاسازی دولتی هستند، حمایت خود را از تشکل مستقل کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه، و امید و تلاش خود را برای همبستگی تمامی کارگران ایران و جهان اعلام داشت.

۱۴ آبان

آقای «علی اکبر پیرهادی»، دبیر سندیکای کارگران شرکت واحد، طی یادداشتی سندیکاسازی دولتی و جعلی در شرکت واحد را محکوم و

به رانندگان و کارگران شرکت واحد هشدار داد. ایشان در یادداشت خود هشدار می‌دهد که: «تنها راه شکستن اتحاد و همبستگی کارگران ایجاد تفرقه می‌باشد. و با کمال تأسف چنین شرایطی برای سندیکای کارگران شرکت واحد برنامه‌ریزی شده و در حال انجام است. ... از کلیه فعالان و گروه‌ها و تشکل‌ها و کسانی که به نام دفاع از حقوق کارگران فعالیت می‌کنند، تقاضا می‌کنم با دخالت و حمایت و ندانم‌کاری باعث تفرقه و موازی‌سازی و شکل‌گیری و ایجاد سندیکاهای زرد تلاش نه‌کنند که جامعه کارگری و آیندگان آنها را برای تضعیف و نابودی سندیکای شرکت واحد و خیانت به کارگران سرزنش خواهند کرد. به امید اتحاد و همبستگی کارگران و گسترش صلح و عدالت در سراسر جهان.»

هشدار سندیکای شرکت واحد به کارگران و رانندگان شرکت واحد برای هوشیاری بیشتر در مقابل توطئه سندیکاسازی قلابی.

۱۵ آبان

حمایت سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از سندیکای شرکت واحد و محکوم کردن توطئه ضد کارگری علیه سندیکای شرکت واحد و هفت تپه. در اطلاعیه خود آورده است که: «برای تخریب تشکل مستقل کارگران شرکت واحد و همچنین بدنام کردن فعالین کنونی این سندیکا از هیچ اقدامی فروگذار نبوده‌اند که توهمین، تهمت و پرونده‌سازی برای کارگران سندیکای واحد، بخشی از این پروژه بوده است.»

این پروژه تحت عنوان برگزاری مجمع عمومی و انتخابات، تخریب تشکل مستقل - مستقل از کارفرما - سندیکای شرکت واحد و ایجاد تشکل دست‌ساز را مد نظر دارد.

بر این اساس سندیکای نیشکر هفت تپه این توطئه ضد کارگری را محکوم کرده و بر اساس وظیفه طبقاتی، همچنان خود را در کنار سندیکای شرکت واحد می‌دانیم.

باور داریم این توطئه، با اتحاد و همدلی کارگران و فعالین راستین جنبش کارگری منجر به شکست خواهد شد؛ همانطور که فعالین جنبش کارگری در مقاطع گذشته در ارتباط با ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری، استقلال مالی طبقه کارگر و دیگر موارد با پیروزی مسیر مبارزه را تا به امروز پیموده‌اند. زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران.

۱۹ آبان

بیانیه مشترک پنج تشکل مستقل در محکوم کردن سندیکاسازی دولتی علیه سندیکای مستقل شرکت واحد. این پنج تشکل در بیانیه خود آورده‌اند که: «ما (امضا کنندگان زیر) ضمن حمایت از سندیکای شرکت واحد و فعالان آگاه، حق طلب و دلسوز آن از همه کارگران، فعالین و تشکل‌های مستقل کارگری و مردم آزادی‌خواه و عدالت طلب تقاضا داریم که این توطئه رذیله‌اند و ضدکارگری را همراه با دست‌اندرکاران وابسته و فرصت طلب آن افشا نموده و آن را در نطفه خنثی نمایند. زنده و مستحکم باد اتحاد و همبستگی طبقاتی»

کارگران!

امضاء کنندگان: سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، انجمن صنفی معلمان کردستان/مریوان، معلمان عدالت‌خواه، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری، کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های کارگری»

رسوایی سندیکا سازان دولتی

هنگامی که دولت با بیش از ده سال تهدید، اخراج، دستگیری و زندان نتوانست سندیکای کارگران واحد را بعنوان بخشی از جنبش مستقل کارگری نابود کند، تعدادی از عواملش مثل «سعید ترابیان» و ... را جلو انداخت تا با برگزاری یک مجمع عمومی، هیأت مدیره مدافع خود را به جای نمایندگان کارگران جا به زند. اعضای «خانه کارگر»، «شوراهای اسلامی» و «حراست شرکت واحد» که از برهم‌زنندگان اولین مجمع عمومی سندیکای واحد در سال ۸۴ بودند، در ۲۲ آبان به برگزارکنندگان و حافظان امنیت جلسه تبدیل شدند، خود کاندید شدند، رأی دادند و به عنوان امین نهادهای امنیتی با صندوق‌های سیار رأی جمع کردند!

حاصل تمام توان تدارکاتی نهادها و شوراهای اسلامی یک مجمع دولتی ۴۰ نفره شد.

برگزارکنندگان بی‌اعتبار مجمع عمومی برای کسب وجهه برای سندیکاسازیشان از ۸ تشکل برای شرکت در «ضیافت ذبح» سندیکای واحد دعوت کردند.

از میان دعوت‌شدگان کانون مدافعان شرکت کرد، که نه تنها اعتباری برای سندیکای دولتی ایجاد نکرد، بلکه خود نیز از جرگه تشکل‌های حامی جنبش مستقل کارگری خارج شد.

در این میان «رضا رخشان» هم، که به دروغ خود را نماینده کارگران هفت تپه معرفی کرده بود، در مجمع عمومی دولتی شرکت کرد. رضا رخشان که مطابق سند سندیکای هفت تپه که با امضای پنج عضو هیئت مدیره... از سندیکا اخراج شده است و مصداق یک نماینده قلابی است، که تأییدکننده نمایندگان قلابی سندیکای دولتی می‌باشد.

اعتراضات معلمان

۱ آبان

«هاشم خواستار»، از فعالان جنبش معلمان ایران، از صبح روز سه شنبه، یکم آبان ربوده و به تیمارستان برده شد تا بدین وسیله او را روانی معرفی کنند و مبارزات معلمان را نیز وابسته به سازمان مزدور مجاهدین بنمایانند و زمینه انزوا و سرکوب معلمان را، به دست آورند، که این توطئه به ثمر نه‌نشست.

«محمدرضا رمضان‌زاده»، مسئول شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی ایران، که در تاریخ ۲۲ مهرماه در جریان تحصن سراسری معلمان در شهرستان بجنورد بازداشت شده بود، روز جاری با وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی آزاد شد.

۲ آبان

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران در اعتراض به بازداشت آقای محمد صالح شکری و ادامه‌ی احضار و تهدید کنشگران صنفی در سراسر ایران بیانیه‌ای صادر کردند و در آن آورده‌اند: «حراست‌ها و اداره‌ی اطلاعات در استان‌هایی که تحصن باشکوه و موفق داشته‌اند، ماشین سرکوب و ترس را روشن کرده‌اند و گمان می‌کنند با تهدید کنشگران می‌توانند حرکت مطالبه‌محور فرهنگیان را متوقف یا منحرف کنند. چه خیال بیهوده‌ای! حرکت صنفی و آموزشی فرهنگیان تا رسیدن به خواسته‌ها متوقف نمی‌شود و تحصن‌ها در آبان ماه ادامه خواهد داشت». شورا ضمن اعتراض به ادامه بازداشت آقای محمد صالح شکری و ادامه‌ی حبس معلمان دربند، خواهان آزادی بی‌قید و شرط آنان است و به نهادهای مسئول نسبت به ادامه‌ی روند احضار فعالان صنفی بصورت جدی هشدار می‌دهد و تأکید می‌کند تا زمانی که دولت و مجلس به مطالبات فرهنگیان بی‌توجهی می‌کنند و قوه قضاییه فعالیت صنفی را امنیتی می‌کند، اعتراضات فرهنگیان ادامه خواهد داشت.»

از فرهنگیان در تمام مقاطع، شاغل و بازنشسته، درخواست می‌کنیم مرعوب تهدیدها نه‌شوند، تشکل‌های صنفی موجود را تقویت کنند و هر جا لازم است، تشکل‌های صنفی و مستقل را برپا کنند و همبسته‌تر از گذشته در مسیر مطالبه‌گری متحد عمل نمایند. «مجرم ، شما هستید نه ما.»

«فعالیت صنفی جرم نیست». «دفاع از حقوق عادلانه جرم نیست». «دفاع از امکان دسترسی به آموزش رایگان و آموزش باکیفیت برای دانش آموزان سراسر ایران، جرم نیست». «پاسخ عدالت‌خواهی، نباید زندان باشد.»

۴ آبان

پنج تن از معلمان عضو انجمن صنفی معلمان کردستان در شهرستان سقز به اداره اماکن فراخوانده و حداقل در یک مورد از طرف دادستانی احضار شده‌اند.

۶ آبان

کانون صنفی معلمان تهران با صدور اطلاعیه‌ای ربودن غیرقانونی آقای هاشم خواستار و محبوس نمودن ایشان به بهانه‌های واهی را محکوم نمود و دروغ آشکار «عدم سلامت روانی» ایشان را محکوم نمود و خواستار آزادی ایشان گشت.

۷ آبان

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران در اعتراض به ربودن «هاشم خواستار» را طی بیانیه‌ای محکوم ساخت. در بیانیه آمده است: «شورای هماهنگی دستگیری آقای خواستار را در راستای ایجاد

کشوری و رفع تبعیض علیه فرهنگیان شاغل و بازنشسته و اجرای اصل ۳۰ قانون اساسی، آموزش رایگان. ۲- اجرای فاز دوم رتبه بندی. ۳- توقف طرح معلم تمام وقت. ۴- توقف روند پرونده سازی و سرکوب معلمان و آزادی معلمان دربند».

۱۹ آبان

هاشم خواستار عضو کانون صنفی معلمان مشهد آزاد شد.

۲۲ آبان

آغاز تحصن سراسری دو روزه معلمان در شهرهای مریوان، سقز، جلفا، البرز، اصفهان، کرمانشاه، اردبیل، سنندج، بانه، یزد، شیراز، شهر کرد، همدان، تبریز، شوش، قزوین، لنگرود، ساری، دهگلان، دیواندره، اسلام آباد غرب، اسلام شهر، بابل، تهران معلمان شهر شوش حمایت خود را از کارگران هفت تپه اعلام نمودند. دانش آموزان اصفهانی حمایت خود را از تحصن معلمان اعلام داشتند.

کامیونداران و دیگر رانندگان

۲۲ آبان

حمایت پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد از اعتصاب رانندگان کامیون و کامیون داران دستگیر شده

۴ آبان

اعتصاب تاکسی داران در زنجان در مقابل دادگستری این شهر. کنفدراسیون اتحادیه های کارگری نروژ در نامه ای اعتراضی در حمایت از اعتصاب رانندگان کامیون به علی خامنه ای می آورد که: «از مقامات ایران می خواهد که اقدامات لازم برای آزادی فوری و بی قید و شرط تمامی رانندگان کامیون - بازرداشت شده را فراهم کرده و اقدامات سرکوب گرانه علیه کارگران و فعالین کارگری را متوقف کرده و به آزادی حق تشکل و آزادی حق ایجاد تشکلات و اتحادیه های مستقل کارگری، که در مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار مندرج است، احترام به گذارد. ما عمیقاً نگران وخامت مستمر در اوضاع اتحادیه های کارگری {مستقل} و حقوق بنیادین بشر در جمهوری اسلامی ایران هستیم. این سرکوب ها منجر به مرگ یا حبس تعدادی از فعالین کارگری مستقل در ایران شده است. مادامی که دولت شما در رعایت حقوق به رسمیت شناخته شده بین المللی در زمینه حق ایجاد تشکل و دیگر حقوق بنیادین کارگری صحیح عمل نکند، در حالی که همزمان به علت عضویت در سازمان جهانی کار موظف به رعایت این اصول است، جنبش جهانی اتحادیه های کارگری و منجمله ال. او-نروژ هیچ چاره دیگری ندارد، مگر اینکه به کارزار فراگیر خود علیه سرکوب غیر قابل قبول و منزجر کننده در ایران ادامه دهد. ما مصمم هستیم که در حمایت از کارگران ایران و مطالبات قانونی

فضای رعب و وحشت بین معلمان ارزیابی می کند و اعلام می کند اگر پرونده سازی، توهین، اتهام زنی، احضار و حبس معلمان در سراسر ایران متوقف نگردد، معلمان این همه تحقیر و تعرض را بدون پاسخ نخواهند گذاشت. ما خواهان آزادی بدون قید و شرط تمام معلمان دربند و محاکمه مسئولانی هستیم که با بی تدبیری و بی کفایتی فقر و فساد را بر جامعه تحمیل می کنند و به منزلت فرهنگیان توهین می کنند.

شورای هماهنگی از فعالان صنفی و معلمان انتظار دارد مرعوب این فضا سازی و اتهام زنی نشوند صفوف متحد خود را مستحکم تر از قبل شکل دهند و در راستای تحقق مطالبات صنفی و آموزشی همبسته تر از گذشته با درایت و هوشیاری مطالبات محقق نشده را پیگیری نمایند. ما نیک می دانیم قدرت ما در اتحاد ماست پس همه معلمان را به اتحاد در عمل حول مطالبات صنفی و آموزشی فرا می خوانیم».

۱۴ آبان

تعدادی از معلمان و اقشار مختلف جامعه که برای اعتراض به بازداشت آقای هاشم خواستار در برابر بیمارستان ابن سینا تجمع کردند، با واکنش نیروی انتظامی مواجه شدند و جمعی از معترضان بوسیله نیروی انتظامی بازداشت شدند. روز دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۳۹۷ خانواده آقای خواستار، که به همراه چند تن از معلمان مشهد برای ملاقات به بیمارستان ابن سینای مشهد رفته بودند، پیش از هرگونه ملاقاتی توسط نیروی انتظامی منطقه دستگیر شدند.

تمام افرادی که در پی حضور در تجمع حمایت از هاشم خواستار، مقابل بیمارستان ابن سینای مشهد در روز دوشنبه بازداشت شده بودند، ساعتی پس از انتقال به مقر پلیس امنیت از این محل آزاد شدند.

۱۶ آبان

فراخوان به تحصن سراسری معلمان کلیه مدارس و مقاطع در روزهای سه شنبه و چهارشنبه ۲۲ و ۲۳ آبان. شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران معلمان سراسر کشور را به تحصن فرا خواند. در این فراخوان شورا آمده است که: «نظام آموزشی ایران با بحران ها و معضلات جدی روبرو است و مسئولان در قوای سه گانه اراده و تمایلی به حل مشکلات ندارند و گرنه در قبال خواسته های معلمان خود را به ندیدن و نشنیدن نمی زدند. دولتیان نه تنها به مطالبات بی توجه هستند، بلکه فراتر از آن در حال اجرایی نمودن طرح ضد آموزشی و ضد معلمی موسوم به طرح معلم تمام وقت هستند، طرحی که قرار است بیشتر از گذشته معلمان را با دستمزد و حقوق پایین استعمار نماید. ... در چنین شرایطی است که معلمان براساس حقوق شهروندی و امتیازات قانونی برای تحقق مطالبات خود مجبور به اعتراض و تحصن می شوند. ... شورای هماهنگی در این راستا اهداف تحصن آبان ماه را به شرح زیر اعلام می دارد: ۱- تامین و تضمین بودجه عادلانه برای اجرای قانون مدیریت خدمات

اعتصاب و اعتراض کشاورزان پیرانشهر در مقابل کارخانه قند

۷ آبان

تجمع و اعتراض کشاورزان در اصفهان

۸ آبان

در بخش عقیلی گتوند، استان خوزستان، کشاورزان و تراکتورداران در اعتراض به کمبود گازوئیل تراکتورهایشان را پارک کردند. کشاورزان پیرانشهر که هنوز مطالبات سال گذشته را از کارخانه قند دریافت نکرده‌اند، روز گذشته در جاده منتهی به کارخانه قند و مقابل این کارخانه تجمع کردند.

۹ آبان

جمعی از کشاورزان اصفهان در اعتراض به قطع حق آبه خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

۱۰ آبان

حمله نیروهای امنیتی به کشاورزان اصفهانی که تجمع اعتراضی برگزار کرده بودند.

۱۷ آبان

ادامه تجمع و تحصن کشاورزان خوراسگان برای بدست آوردن حقایق قانونی خود.

۲۰ آبان

تحصن و تجمع کشاورزان اصفهان در خوراسگان برای بدست آوردن حقایق قانونی شان همچنان ادامه دارد

راه آهن

چهارم آبان

فراخوان به تجمع و اعتراض سراسری کارگران شرکت خط و ابنیه فنی راه آهن کشور از ۵ تا ۱۰ آبان توسط شورای هماهنگی کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن. در بیانیه این تشکل مستقل کارگری آمده است: «تجمع کارگران شرکت خط و ابنیه فنی راه آهن کشور از ۲۹ تیر، در اعتراض به پرداخت نشدن سه تا چهار ماه دستمزد آغاز شد و در شهرهای مختلف استان‌های خراسان، آذربایجان، لرستان، اصفهان، زنجان و شهرهای اسلام شهر، کرج، شاهرود، سمنان، دامغان، گرگان، ورامین، اراک، ارومیه، اندیمشک، زاهدان و همچنین دیزل تهران صورت پذیرفت. مجدداً در روز شنبه ۷ مهر ۹۷ کارگران راه آهن ناحیه شاهرود در اعتراض به دریافت

آنها در حق ایجاد تشکل مستقل و سایر حقوق بدیهی آنها، که لازم است بدون هیچ رعب و ترسی از دستگیری یا دیگر آزارها به دست آید، حمایت سیاسی و اخلاقی کامل را به عمل آوریم».

شهرداری

۱۵ آبان

جمعی از کارگران شهرداری شادگان در اعتراض به عدم پرداخت حقوقشان روز سه شنبه مقابل استانداری خوزستان تجمع کردند.

۱۹ آبان

کارگران خدمات و فضای سبز شهرداری شادگان (فلاحیه) به علت معوقات مزدی و روبروی استانداری خوزستان تجمع اعتراضی برگزار کردند

۲۸ آبان

کارگران شهرداری آبادان از صبح دیروز ۲۸ آبان ماه در اعتراض به دیرکرد در پرداخت حقوق و دستمزد تجمع کرده‌اند. این افراد، که شمارشان به ۶۰ نفر می‌رسد و مقابل ساختمان شهرداری مرکزی تجمع کرده‌اند، می‌گویند: «دست‌کم ۴ ماه است که حقوق و دستمزد دریافت نکرده‌اند». کارگران شهرداری آبادان امسال به طور میانگین ماهی یکبار در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و دستمزدشان تجمع کرده‌اند.

بیمارستان‌ها

۲۶ آبان

کارکنان بیمارستان خمینی کرج در حالی که در اعتصاب به سر می‌برند، در محاصره نیروی انتظامی تظاهرات کردند.

۲۹ آبان

کارکنان بیمارستان خمینی کرج در اعتراض به برآورده نشدن مطالباتشان دست به تجمع و تظاهرات زدند.

کشاورزان

۲ آبان

کشاورزان قهدریجان امروز پنجشنبه ۳ آبان در اعتراض به بی آبی و قطع حقایق تجمع اعتراضی برگزار کردند.

۶ آبان

تجمع کشاورزان شهر کوشک برای حقایق زاینده رود

نکردن چند ماه حقوق دست از کار کشیده و تجمع اعتراضی کردند. همچنین روز شنبه ۱۴ مهر ۹۷ کارگران حوزه سرخس در استان خراسان دست از کار کشیده و در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق شان به سمت فرمانداری و استانداری این شهر رفتند. کارگران راه آهن از محرومترین اقشار هستند و حقوق آنها در بهترین حالت یک میلیون نیم یا یک میلیون هفتصد تومان می باشد. شورای هماهنگی خط و ابنیه ضمن توجه افکار عمومی به وضعیت نابسامان کارگران در مرحله اول عموم کارگران را از تاریخ ۵ آبان تا ۱۰ آبان به تجمع های اعتراضی و سراسری در تمامی مناطق فرامی خواند. کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن که در برگیرنده ۶۵۰۰ کارگر می باشد و خواستار «پرداخت بیمه درمانی، تسویه حساب کامل حقوق ها، لغو قراردادهای موقت و انعقاد قراردادهای کاری دائم، داشتن حق تجمع و برگزاری آن در هر زمان که کارگر برای طرح مشکلاتش نیاز دارد، متوقف شدن اخراج کارگران تحت عنوان «تعدیلی» و اعلام تاریخ دقیق پرداخت حقوق ها از سوی مدیریت» می باشد.

۵ آبان

از صبح شنبه ۵ آبان کارگران خطوط ابنیه فنی در نواحی ریلی برخی استان ها از جمله هرمزگان، شاهرود، دامغان، سمنان، زاگرس و لرستان با برپایی یک تجمع صنفی در محوطه محل کار خود، انتقاد خود را نسبت به عملکرد مدیریت در پرداخت مطالبات مزدی اعلام کردند.

کارگران حداقل سه ماه معوقات مزدی به همراه چندین سال سنوات از کارفرما طلب دارند.

دور اول و دوم اعتراضات کارگران خطوط فنی راه آهن از ۲۹ تیر ماه سال جاری تا ۱۷ مرداد و از سوم شهریور تا پنجم شهریور انجام شد. و هم اکنون، دور سوم اعتراض خود را در اعتراض به بی توجهی به مطالبات صنفی آغاز کردند.

کارگران خطوط ابنیه فنی خواستار دریافت مطالبات معوقه خود، عقد قرارداد مستمر و دائم، شکل گیری نهاد مستقل کارگری، تأمین امنیت شغلی کارگران و جلوگیری از اخراج بی رویه، حق اعتراض و بیان مشکلات صنفی از سوی کارگران، مشخص شدن زمان پرداخت حقوق در هر ماه و رفع مشکلات بیمه تکمیلی می باشد.

کارگران تعمیرات و لوکوموتیو تهران نیز با این معترضان همراهی کرده و خواسته خود را افزایش حقوق بر اساس مصوبات قانون اعلام کردند.

۹ آبان

کارگران نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن برای پنجمین روز پیاپی در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد، قراردادهای کار موقت و دیگر مطالبات صنفی تجمع کردند.

شورای هماهنگی کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن هفته گذشته از کارگران خواسته بود که اعتراضات خود را از پنجم آبان به مدت ۵ روز از سر گیرند.

کارگران چهارشنبه نهم آبان در اسلام شهر، رباط کریم و کرج دست

از کار کشیدند.

پیشتر نیز کارگران در اندیمشک و شاهرود تجمع کرده بودند. این کارگران تابستان امسال نیز در اعتراض به معوقات مزدی، قراردادهای کار موقت و عدم برخورداری از بیمه تکمیلی در سراسر ایران اعتصاب کرده بودند.

۱۳ آبان

کارگران خط ۶ قطار شهری در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدهایشان تجمع کردند. کارگران خط شش مترو تهران تیر ماه و شهریور ماه نیز چند مرتبه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان تجمع کرده بودند.

۱۴ آبان

کارگران خط ۶ قطار شهری تهران دوشنبه ۱۴ آبان برای دومین روز پیاپی تجمع کردند

۲۱ آبان

اعتراض جمعی از کارگران پروژه ساخت قطار شهری اهواز که از روز گذشته آغاز شده بود، امروز نیز ادامه یافت.

بازنشستگان

۵ آبان

صبح امروز جمعی از بازنشستگان بانک ها از شهرهای مختلف در مقابل صندوق بازنشستگی بانک ها در تهران تجمع کردند.

کارگران دیگر

۱ آبان

بیش از ۵۰۰ کارگر سد چمشیر گچساران (شرکت سایبر) برای چندمین بار در سال جاری در یک تجمع اعتراضی به پرداخت نشدن ۱۰ ماه حقوق معوقه خود اعتراض کردند و با هدف دریافت مطالبات خود از یکماه پیش فعالیت در کارگاه سد را تعطیل کرده اند. در اردیبهشت ماه امسال نیز ۴۵۰ نفر از کارگران سد و نیروگاه چمشیر به دلیل تأخیر در پرداخت مطالبات خود دست از کار کشیده بودند.

۲ آبان

کارگران سهامدار کارخانه ایران پوپلین رشت صبح چهارشنبه ۲ آبان ماه برای چندمین بار با تجمع در محدوده اداری این واحد صنعتی خواستار روشن شدن وضعیت «سهام عدالت»! خود شدند.

سهام عدالت بخشی از توطئه نئولیبرالی «خصوصی سازی» بود که برای جلوگیری از اعتراض کارگران اجرا شد، ولی هرگز نفعی برای کارگران نداشت.

کارکنان پالایشگاه گاز «بیدبلند» بهبهان به دلیل پرداخت نشدن ۶ ماه حقوق معوقه تجمع اعتراضی برگزار کردند

کارگران کارخانه «رنگین نخ» سمنان برای دریافت حقوق معوقه چند

حضور چشمگیر زنان کارگر در اعتراضات و اعتصابات هفت تپه

بحران و رکود عمیق اقتصادی، تاراج منابع ملی و اندوخته‌های زحمتکشان توسط مدیران و مسئولان کشور، تشدید بحران معیشتی زحمتکشان در پی تحریم‌ها، نوسانات نرخ ارزی و... در هفته‌های اخیر اعتراضات گسترده‌ای را به دنبال داشت. حضور گسترده و انکارناپذیر زنان و پیوستن اقشار مختلف از مهم‌ترین تغییرات در اعتراضات و اعتصابات چند هفته گذشته بود. این اولین صف‌آرایی وسیع آنان نبود! در سال‌های ۸۷/۸۶ نیز آنها در صف مقدم اعتراضات کارگران هفت تپه حضور داشتند! اما شرکت فعال معلمین زن در تحصن فرهنگیان در چند هفته گذشته، اعتراضات پرستاران، پیوند بیش از پیش معترضین صنفی و سرانجام حضور گسترده و فعال زنان کارگر، سخنرانی‌های شجاعانه زنان کارگر و معلمان، حمایت خانواده‌های کارگران و بازنشستگان در سیزدهمین روز اعتراضات کارگران نیشکر هفت‌تپه را می‌توان به جرأت از باشکوه‌ترین همگامی‌ها در اعتراضات چند سال گذشته نام برد.

جنبش زنان در چهاردهم گذشته تا به امروزهواره پیشتاز مبارزات آزادیخواهانه در ایران بود. در موازات این مبارزات سال‌ها بحث‌هایی پربار در گروه‌ها و محافل سیاسی ایران جاری بود که آیا زنان می‌توانند و می‌خواهند که خواسته‌های خود را با مطالبات دیگر بخش‌های جامعه پیوند دهند، یا نه! هواداران و موجب بگیران امپریالیسم و صهیونیسم جهانی نیز در این میان تمام مساعی خود را در جهت مشوب افکار و جدایی جنبش زنان از جنبش توده‌ای مصروف داشتند. تلاش برای تغییر مسیر خیزش دی ماه ۹۶ به سمت «چهارشنبه‌های سفید» و «آزادی‌های یواشکی» نیز در همین راستا انجام گرفت. امروز پس از نزدیک به چهل سال مبارزه زنان با جهل

ساله خود برای یازدهمین بار دست به تجمع اعتراضی زدند. صبح پنج‌شنبه ۳ آبان کارگران کارخانه «رنگین نخ» سمنان برای چندمین بار در مقابل ساختمان استانداری این شهر تجمع اعتراضی برپا کردند.

۲۷ آبان

تجمع نزدیک به ۹۰ کارگر پیمانکاری بخش حمل و نقل پالایشگاه آبادان برای پیگیری وصول مطالبات مزدی خود.

۹ آبان

تجمع و اعتصاب کارگران نیروگاه کاشان که از عید نوروز تاکنون حتی یک ریال هم حقوق نگرفته‌اند.

۲۰ آبان

کارگران شرکت کیسون به دلیل عدم پرداخت ۱۷ ماه حقوق معوقه در مقابل درب اصلی این شرکت در خیابان سه راهی فرودگاه اهواز تجمع اعتراضی برگزار کردند.

کارگران پیمانکاری پتروشیمی بیستون که در بخش تعمیرات این پتروشیمی مشغول به کار هستند، در اعتراض به دستمزدهای پایین، عدم پرداخت پاداش بهره‌وری و شرایط ناعادلانه شغلی، از اواسط هفته گذشته دست به اعتصاب غذا زده‌اند.

۲۲ آبان

کارگران روغن نباتی جهان برای چندمین بار به دلیل عدم تحقق مطالبات‌شان در مقابل استانداری زنجان تجمع و خواستار رسیدگی مسئولان به مسائل و مشکلات خود شدند. این شرکت قبل از واگذاری به بخش خصوصی ۶۰۰ کارگر داشته که به تدریج اخراج شده‌اند و در حال حاضر ۱۱۵ تا ۱۲۰ کارگر در آن مشغول به کار هستند که با وضعیت پیش آمده حدود ۹۸ نفر با مراجعه به اداره کار شکایت خود را از مالکان این واحد تولیدی ثبت کرده‌اند.

۲۹ آبان

جمعی از کارگران کارخانه‌ها و کارگاه‌های ایران با تجمع در مقابل «خانه کارگر» در تهران خواستار اجرای قانون کار و افزایش حقوق کارگران شدند.

***

تا زمان تنظیم اخبار بالا تمامی نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه غیر از «اسماعیل بخشی» و خیرنگار آزاده، خانم «سپیده قلیانی» آزاد گشته‌اند و برای آزادی نماینده پیشتاز و مبارز و حق طلب «اسماعیل بخشی» و خانم «سپیده قلیانی» و مطالبات برحق اولیه کارگران هفت تپه و دیگر کارگران و زحمتکشان ایران، اعتصابات و تظاهرات و تجمعات ادامه دارد و تمامی کارگران ایران به دفاع از هفت تپه، فولاد اهواز، هپکو، و سندیکای شرکت واحد ادمه می‌دهند. این مبارزه تا به دست‌آوردن مطالبات بر حق کارگران و معلمان و بازنشستگان و ... ادامه دارد و از پای نخواهد نشست.

چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است!

کارگر زندانی آزاد باید گردد!

خصوصی‌سازی، ضدیت با کارگران است! •

«آغاز» با شکوه دومین دور از اعتصاب معلمان در شهرهای ایران

آبی که برآسود زمینش بخورد زود / دریا شود آن رود که
پیوسته روان است

بعد از دور اول تحصن و اعتراضات سراسری فرهنگیان در مهر ماه امسال، دور دوم اعتراضات سراسری نیز طی دو روز ۲۲ و ۲۳ آبان با موفقیت به پایان رسید. در امتداد تحصن و اعتراضات معلمان زحمتکش و آینده‌سازان میهن، اعتراضات با شکوه و قانونی کارگران چون سیلی خروشان و در پیوند با مبارزات دیگر زحمتکشان جامعه در جای جای کشور که برای احقاق حقوق خود، برای دریافت دستمزدهای پرداخت نشده چند ماه گذشته، برای پایان دادن به خصوصی‌سازی، برای دولتی‌کردن کارخانه نیشکر هفت تپه، که طی آن تمامی اعضای مجمع نمایندگان کارگری هفت تپه بازداشت شدند، تمام اخبار و رویدادهای کشور را تحت شعاع خود قرار داد.

شعارهای کارگران نیشکر هفت تپه بار دیگر حقانیت مبارزات فرهنگیان را به اثبات رساند. یکی از شعارها و خواست‌های فرهنگیان مخالفت با خصوصی‌سازی، آموزش و تحصیل است. حکام ایران که چشم‌ها و گوش‌ها را بر خواست‌های زحمتکشان جامعه بسته و چهار نعل سیاست‌های تئولیرالی را پیاده می‌کنند، از طریق مأموران حراست با ایجاد ترس و تهدید و ارباب تلاش می‌کنند از اعتراضات جلوگیری نمایند. طی دور اول اعتراضات معلمان و پس از آن دستگاه‌های امنیتی مافیای قدرت شبانه به خانه‌های معلمان فعال حمله نموده و تعدادی از فرهنگیان شریف را بازداشت کردند، که هنوز تعدادی از آنان در زندان‌اند. «عباس واحدی شاهرودی»، معلم شریف در ۱۹ مهرماه توسط مأمورین امنیتی به طرز وحشیانه در خانه‌اش ربوده شد. «عبدالرضا قنبری»، معلم، نویسنده و شاعر مردم‌دار از زندان اوین به بند قرنطینه زندان رجایی شهر تبعید کردند. «محمد رضا رمضان‌زاده»، دبیر شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی

و جبر جمهوری اسلامی زمینه‌های ملموسی به چشم می‌خورد، که بخشی از فعالین زن دریافته‌اند برای تبلور خواسته‌های برحق خود، پیوند جنبش آنان با جنبش زحمتکشان جامعه ضرورتی مبرم است و تنها با یک نگاه طبقاتی می‌توان به پیروزی نهایی دست یافت، چراکه پایه بردگی زنان علل اجتماعی و اقتصادی دارد. زنان کارگر نه تنها به مانند کارگران مرد در محیط کار مورد استثمار قرار می‌گیرند، بلکه به دلیل زن بودن هم مورد ستمی مضاعف، چون دستمزدهای پایین‌تر، اولین قربانیان دوره‌های اخراج و بیکاری، ستم جنسی،... نیز هستند. اما آنها امروز در پرتو رشد آگاهی طبقاتی توده‌های کارگر، به این نتیجه رسیده‌اند که نقض حقوق زنان و عدم تساوی حقوق آنان با مردان در ماهیت نظام طبقاتی نهفته و تنها با از میان بردن ستم طبقاتی و الغای استثمار است که می‌توانند به حقوق انسانی خود دست یابند.

مبارزه برای رفع ستم بر زنان به عنوان نیمی از جامعه انسانی و آزادی طبقه کارگر به هم گره خورده و تنها با استقرار جامعه سوسیالیستی و ایجاد شرایط مادی و فرهنگی می‌توان برای از بین بردن این ستم گام‌های جدی برداشت. زنان آگاه دریافته‌اند که استثمار کارفرمایان از زحمتکشان و بغض فروخورده ستمدیدگان، درد مشترک است! زنان زحمتکش و فعالان کارگری زن و مرد به نقش تعیین کننده، مهم و سرنوشت‌ساز زنان در این برهه حساس تاریخی پی‌برده و برای رهایی کلیت جامعه از دیو استبداد و ظلم و بی‌دادگری به نبردشان ادامه می‌دهند.

چاره رنجبران و زحمتکشان چیزی جز اتحاد، همبستگی، مبارزه و مقاومت در برابر رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی نیست. میبایستی از هرگونه مطالبات برحق کارگران و تشکلات مستقل کارگری حمایت کرد.

پیروز باد اتحاد و همبستگی کارگران و زحمتکشان!

از انتشارات حزب کار ایران (توفان)
جهت تهیه این اثر با ما تماس حاصل فرمائید

معلمان و دبیران کانون صنفی معلمان استان خراسان شمالی و «عباس واحدیان» نیز از فعالان صنفی معلمان در خراسان رضوی باز داشت شدند. جا دارد همین جا از دیگر فعالین جامعه فرهنگی که در زندان‌های مخوف رژیم مستبد بسر می‌برند، «محمود بهشتی لنگرودی»، «اسماعیل عبدی» و «محمد حبیبی» یاد کنیم. شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران طی بیانیه آبانماه برای دعوت به دور دوم اعتراضات سراسری چنین می‌گوید:

«نهادهای امنیتی و حراست نیز همچنان بر مدار گذشته خط پرونده‌سازی و سرکوب فعالان را ادامه می‌دهند، بطوری که از تهدید و ارباب پا را فراتر گذاشته و به فعالان صنفی اتهام اخلاقی و روانی می‌زنند..... و برخی دیگر با الفاظ زشت، رکبیک و توهین آمیز با معلمان معترض برخورد می‌کنند». با وجود جو ارباب و تهدید، معلمین غیور ایران بر این واقف‌اند که رمز پیروزی‌شان نه عقب‌نشینی و خانه‌نشینی، که در اتحاد و انسجام‌شان است. بیانیه بر آن است که: «شورا از آن دسته از فرهنگیان، که بنا بر هر دلیلی در تحصن مهرماه شرکت نکردند، درخواست می‌کند متحدانه به صفوف متحصنین به‌پیوندند، بر ترس و دودلی غلبه نمایند و از تهدیدات نه‌هراسند که قدرت ما در گرو اتحاد ماست و تمام این کنش‌ها مطابق با موازین قانون اساسی کشور است». قوانینی که بر روی کاغذ مورد قبول اصحاب قدرت در مجلس شورای اسلامی، شورای نگهبان و شخص رهبری است، در عمل اما کاملاً خلاف آن اجرا می‌شود.

بیانیه خطاب به دانش‌آموزان و والدینشان ادامه می‌دهد:

«...هدف از تحصن آن است که حاکمان مجبور شوند به وظایف خود طبق قانون اساسی در قبال دانش‌آموزان و تأمین آموزش رایگان، کیفی و عادلانه عمل نمایند و بیش از این معیشت و منزلت معلم را مورد هجمه قرار ندهند.»

روشن است دولتمندان با زیرپا نهادن تمامی حقوق زحمتکشان جامعه در عرصه‌های فرهنگی، سیاسی و بخصوص اقتصادی، زمینه را برای سوء استفاده بیگانه‌پرستان فراهم نموده‌اند و دشمنان برون مرز کشور دست بر دست دشمنان درون مرز موازی با سیاست‌های نئولیبرالی، برای رسیدن به منافع ضدملی - ضد مردمی در رسانه‌های اجنبی از آب گل آلود ماهی می‌گیرند. معلمان هر دو دشمنان را شناخته‌اند و آگاهانه با این دشمنان فاصله می‌گیرند. بیانیه در این خصوص چنین می‌گوید:

«اگر امروز رسانه‌های برون مرزی صدای معلمان را منعکس می‌کنند، ربطی به تشکلهای ندارد، چرا که شما صدای ما را خفه می‌کنید. صدا و سیما به عنوان رسانه به اصطلاح ملی برای ترویج و تبلیغ برنامه‌های ضدآموزشی در اختیار و اجاره مافیای آموزشی و کنکور است و هرگز توجهی به خواست و مطالبات معلمان ندارد و هر وقت هم خبری را بازتاب داده یا برای پر توقع جلوه‌دادن معلمان بوده یا به دنبال تسویه حساب سیاسی با جناح مقابل بوده است.»

سپس بیانیه اهداف تحصن آبان ماه را برمی‌شمارد. بجز نیروها و عناصر راستین کمونیستی، هیچ یک از این اپوزیسیون داخل و

بخصوص خارج از کشور با دولتی‌کردن شرکت‌ها و کارخانه‌های تولیدی، با آموزش رایگان که مرکز اعتراضات زحمتکشان جامعه است، موافق نیستند. هم رسانه‌ها و نیروها و عناصر وابسته به دشمنان برون مرز و هم دستگاه‌های تبلیغاتی حکام درون مرز دروغ می‌گویند، نمی‌توانند موافق این خواست بحق اقشار و طبقات زحمتکش جامعه باشند. اینها همه، چه در حکومت و چه خارج از حکومت در اصل دشمنان زحمتکشان هستند. هم حکام در ایران و هم اپوزیسیون هم‌صدا با دشمنان برون مرز، هواداران تحریم ایران و هواداران لشکرکشی اجنبی به ایران هر دو در عمل حيله‌گران ضدستمدیدگان‌اند. هر دو دسته موافق خصوصی‌سازی‌اند، در حالی که کارگران هفت تپه از دولتی‌کردن کارخانجات تولیدی و در اینجا از دولتی‌کردن کارخانه نیشکر هفت تپه سخن می‌رانند.

بیانیه شورای هماهنگی در کنار خواست‌های صنفی، از آموزش رایگان و بر علیه خصوصی‌سازی نیز سخن می‌گوید:

«۱- تأمین و تضمین بودجه عادلانه برای اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری و رفع تبعیض علیه فرهنگیان شاغل و بازنشسته و اجرای اصل ۳۰ قانون اساسی، آموزش رایگان.

۲- اجرای فاز دوم رتبه‌بندی

۳- توقف طرح معلم تمام وقت

۴- توقف روند پرونده‌سازی و سرکوب معلمان و آزادی معلمان در بند.»

دور دوم تحصن حول اهداف بالا در بسیاری از شهرهای ایران و با وسعتی بیشتر نسبت به دور اول اعتراضات به پایان رسید و ارتجاع حاکم تعدادی دیگر از فرهنگیان را تنها بخاطر اهداف یاد شده دستگیر و راهی زندان کرد. «حسن جوهری»، «مصطفی رباطی»، «محمد علی زحمتکش»، «محمد کرد»، «فاطمه بهمنی»، «علی فروتن»، «حمیدرضا رجایی»، «سعید حق‌پرست»، «پیروز نامی»، «علی کروشانی»، «امید شاه محمدی» و تنی چند جزو بازداشت شده‌گان‌اند.

مافیای قدرت با تمام امکانات مالی، امنیتی، نظامی در تکاپوی خاموش نمودن اعتراضات اقشار زحمتکش و زیر ستم است. گیریم صدای فرهنگیان را خفه کردید، با دانش‌آموزان‌شان چه می‌کنید؟ با دانشجویان‌شان چه می‌کنید؟ با کارگران هفت تپه چه می‌کنید؟ با کارگران فولاد چه می‌کنید؟ با سندیکای کارگران واحد اتوبوسرانی چه می‌کنید؟ با رانندگان کامیون‌داران چه می‌کنید؟ با زنان رزمنده ایران‌زمین چه می‌کنید؟ با کودکان کار چه می‌کنید؟ با کارتن خواب‌ها چه می‌کنید؟ با لشکر بی کاران چه می‌کنید؟ اتحاد و همبستگی اقشار نامبرده تحت یک تشکیلات قوی و گسترده، نیست و نابودتان می‌کند!

لشکر سرمایه داران در قدرت به همراه نیروهای سرکوب دو راه دارند. راه اول ادامه همین روش و چنگ انداختن بر قدرت زر و زور و نابودی تمام ساختارهای فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی جامعه و

زنداد نمودن فعالین، با نفوذ توسط عوامل امنیتی و جهت خرابکاری در تشکلات اقشار و طبقات زحمتکش همواره کوشش می‌کند از اتحاد و همبستگی، از ایجاد تشکلات سراسری جلو گیرد. در این خصوص بیانیه مشترک (انجمن صنفی معلمان کردستان - مروان، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، معلمان عدالت‌خواه، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری) چنین می‌گوید:

«افشاکردن و به عقب‌راندن تشکل‌های دست‌ساز و زرد کارفرمایی که در خدمت صاحبان سرمایه دارند و منافع طبقه کارگر را قربانی مطامع کارفرمایان و سرمایه‌داران می‌کنند، از وظایف مبرم است..... مردم آزادیخواه و عدالت‌طلب تقاضا داریم که این توطئه رذیلانه و ضد کارگری را.... افشا نموده و در نطفه خنثی نمایند.»

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران پیرامون دور روز اعتراض و تحصن موفقیت‌آمیز آبان ماه بیانیه‌ای منتشر نموده و در آن چنین آمده:

«این همه استقبال از تحصن درحالی رخ می‌دهد که دستگاه‌های سرکوب تمام توان و نیروی خود را اعم از نهادهای امنیتی، حراست، برخی مدیران و معاونان مطیع و ناآگاه را در خدمت گرفت تا تحصن سراسری و فراگیر نگردد، اما پیام تحصن چنان رسا بود که حمایت‌های اجتماعی را در پی داشت و مطالبات معلمان به عنوان مطالبات اکثریت جامعه در کوی و میدان بر سر زبان‌ها افتاد و در پیام‌های همبستگی کارگران و دانشجویان منعکس گردید. ما این موفقیت را حاصل حرکت متحد و آگاهانه بدنه پیشرو جنبش معلمان می‌دانیم و از تمام حمایت‌های مردمی تشکر می‌کنیم و به همکاران خود در سراسر ایران فراخوان می‌دهیم به عضویت در تشکل موجود در منطقه خود و با ایجاد تشکل صنفی در مناطقی که تشکل فعال ندارد، دست به سازمان یابی بزنند»

«دست به سازمان یابی بزنند». اتحاد، همبستگی، سازمان‌یابی و تشکیلات کارگران و زحمتکشان چون یک پیکر قوی رمز پیروزیست!

بیانیه ادامه می‌دهد: «شورای هماهنگی..... ضمن محکوم نمودن روند احضار، بازداشت و پرونده‌سازی فعالان صنفی قویاً تأکید می‌کند این مانورهای پوشالی نمی‌تواند بر اراده ما معلمان تأثیر منفی بگذارد و ما متحد و یکصدا تا آخر ایستاده‌ایم و از تهدید و زندان هراسی نداریم. از نظر ما یگانه راه خروج از شرایط فعلی، تن دادن به مطالبات بر حق معلمان است.»

مبارزات فرهنگیان در کنار و همسو با دیگر زحمتکشان جامعه بدون تردید ادامه دارد. وظیفه تمام نیروهای مردمی است که به هر طریق ممکن از مطالبات آنان حمایت نمایند. اعضاء و فعالین حزب کار ایران (توفان) در هر کجای ایران که هستند که از هرگونه تلاشی برای ایجاد تشکل مستقل سراسری در کنار و همراه طبقات و اقشار زحمتکش ایران خواهند بود و از هیچ کوششی دریغ نخواهند کرد. رمز پیروزی معلمان و دیگر زحمتکشان جامعه وحدت و تشکیلات است. ●

صاف نمودن جاده برای دخالت اجنبی و به انقیاد کشاندن کشور. راه دوم، تسلیم به خواسته‌های مردم و این دومی در ماهیت نظام ترور، خفقان و وحشت جمهوری اسلامی نیست.

اقشار و طبقات زحمتکش و فرودست ایران از مبارزات چند سال گذشته درس‌ها آموختند. بهترین دانشگاه‌های زحمتکشان درس‌آموزی از اعتراضات، تحصن و تظاهرات در خیابان‌ها طی چند سال گذشته است. بیهوده نیست که در هر گوشه‌ای از ایران، که بخشی از زحمتکشان به اعتراض برمی‌خیزند، موج همدردی از تمام نقاط کشور سرازیر می‌شود. زحمت‌کشان در تمام رشته‌های تولیدی، خدماتی و آموزشی هم سرنوشتند. این درس تاریخ مبارزات سراسر جهان است.

در بیانیه جمعی از معلمان عدالت‌خواه تحت ستم ایران در حمایت از اعتراضات بر حق کارگران هفت تپه چنین آمده است:

«بغض فروخته کارگر ایران و تمام مزد بگیران است که دیگر نمی‌خواهند تن به استثمار و ستم بدهند. آن چیز که امروز کارگران نیشکر هفت تپه و طبقه کارگر ایران فریاد می‌زند، همان چیزی است که معلمان ایران در تحصن سراسری مهر و آبان، فریاد صدای دردمند رانندگان کامیون است. صدای وجدان بیدار و آگاه جامعه، صدای جنبش دانشجویی ایران است. از هفت تپه تا تهران، زحمتکشان در زندان».

و در ادامه می‌آید:

«...خواهان آزادی بدون قید و شرط کارگران بازداشتی هستیم و خطاب به آمران و عاملان خط برخورد و سرکوب می‌گوییم؛ اگر شما با زندان کردن بهشتی‌ها و عبدی‌ها و حبیبی‌ها و رمضان زاده‌ها... توانستید صدای معلمان را خفه کنید، پس می‌توانید با بازداشت بخشی‌ها و ..... کارگران هفت تپه را نیز به تسلیم وادارید.»

بیانیه به دانش‌آموزانش نیز بهترین و زیباترین پیام‌ها را می‌دهد. مگر وظیفه معلم درس‌آموزی به شاگردانش نیست!؟

«...همچنین از همکاران گرامی می‌خواهیم در کلاس درس و در مواجهه با دانش‌آموزان خانواده‌های کارگری ضمن تشریح و حمایت توقف از مطالبات کارگران هفت تپه برای آنان توضیح دهید که جنبش معلمان ایران با طبقه کارگر در مطالبات خصوصی‌سازی، حقوق و دستمزد بالای خط فقر، بیمه تأمین اجتماعی - درمانی کارآمد و فراگیر، حقوق بازنشستگی بالای خط فقر، حق تشکل‌یابی مستقل، آزاد و سراسری، آزادی فعالان صنفی - کارگری و .... همسو و هم‌سرنوشت است»

و یا در بیانیه کانون صنفی فرهنگیان گیلان در محکومیت بازداشت گسترده فعالان صنفی چنین می‌آید:

«آبی که برآسود زمینش بخورد زود / دریا شود آن رود که پیوسته روان است»

روشن است مافیای قدرت با ایجاد رعب و وحشت، دستگیری و

مصاحبه با اسماعیل بخشی

کارگران کارخانه‌ی نیشکر هفت تپه چه می‌خواهند؟

اسماعیل بخشی، نماینده کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه، سه روز پیش از آن که همراه با تمامی اعضای مجمع نمایندگان کارگری هفت تپه بازداشت شود، جزئیاتی از آخرین مطالبات و اعتراضات کارگران این کارخانه را در گفتگو با مهسا شمس کلانی، روزنامه‌نگار، گزارشگر «فرهیختگان» طرح کرده است. این گفتگو روز پنجشنبه انجام شده و اسماعیل بخشی روز یکشنبه همراه با تمامی اعضای مجمع نمایندگان کارگری هفت تپه بازداشت شدند. اظهارات بخشی را به نقل از «فرهیختگان آنلاین» در زیر می‌خوانید:

فرهیختگان آنلاین: کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه چه می‌خواهند؟

اسماعیل بخشی: چندبار از من پرسید دقیقاً چه چیزی باید بگویم؟ از بدبختی‌های خودم و بقیه کارگرها بگم یا از بی‌وجدانی مسئولانی که ما را مرتب سر می‌چرخانند تا جایی که الان چهارماه است که حقوق نگرفته‌ایم و همچنان در به‌در این اداره و آن اداره هستیم. ترسی ندارم، اسمم را منتشر کنید، فقط حرف‌هایم را سانسور نکنید.

اما ماجرای کارخانه نیشکر هفت تپه چیست؟ شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در محدوده باستانی هفت تپه بنا شده است. این شرکت دارای اختیار انجام عملیات کشاورزی برای تولید نیشکر و ایجاد صنایع و فرآورده‌های وابسته ثبت شده است. کارگران مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، حرکت‌های اعتراضی خود را طی سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵، با شعار «ما کارگر هفت تپه‌ایم، گرسنه‌ایم، گرسنه‌ایم» آغاز کردند. نخستین دلیل اعتراض کارگران، عدم دریافت دستمزد به مدت سه ماه متوالی بود. اما در ماه‌های فروردین، خرداد، شهریور، مهر و اسفند ۱۳۸۶، این اعتصاب‌ها و حرکت‌های اعتراضی به اشکال گوناگون، همچون بست‌نشستن در کارخانه، تحصن مقابل اماکن دولتی از جمله استانداری، راهپیمایی در نقاط مختلف شهر و بستن جاده اندیشک به اهواز نمایان شد. اصلی‌ترین اعتراض کارگران این کارخانه در تاریخ ۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۷ بود که مهم‌ترین خواسته‌هایشان شامل پرداخت سه ماه دستمزد عقب‌افتاده،

پایان‌دادن به پرونده‌سازی‌های دروغین و پایان‌دادن احضار فعالان کارگری به دادگاه، برکناری مدیرعامل و اعضای هیات مدیره شرکت، برکناری رئیس حفاظت و ایجاد سندیکای مستقل کارگری بود. اما بعد از این هم، کارگران همچنان اعتراض داشتند و از سال ۱۳۹۴ به بعد، به گفته کارگران این کارخانه باید برای اخذ حقوق‌های ماهانه هم اعتراض می‌کردند.

درحالی‌که یکی از خواسته‌های کارگران معترض شرکت نیشکر هفت تپه، لغو قرارداد خصوصی‌سازی این شرکت است، سازمان خصوصی‌سازی اعلام کرده تا زمانی که خریدار به تعهدات خود در قبال دولت عمل کند، قرارداد خصوصی‌سازی این شرکت پابرجاست و لغو قراردادی اتفاق نخواهد افتاد. سازمان خصوصی‌سازی در حالی همچنان بر موضع خود پافشاری می‌کند که امید اسد بیگی، مدیرعامل و صاحب شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در حال حاضر به صلاحدید قوه قضائیه در دسترس نیست و می‌گویند متواری شده است.

حدود چهارماه حقوق ما عقب‌افتاده است. تقریباً ۱۵ سالی است که اوضاع شرکت نابسامان است ولی نه به آن صورت که شرکت به گل بنشیند، اما از زمستان ۹۴ که دولت، این شرکت را رسماً به بخش خصوصی واگذار کرد، روزه‌روز این کشتی در گل فرو رفت و درحال حاضر اصلاً تکان هم نمی‌خورد.

مسئولیت شرکت به دو جوان سپرده شده که کار آنها تولید نیست، آنها بازرگان بودند و با زدوبندهای دولتی به چین سفر می‌کردند و کار واردات انجام می‌دادند. همچنین شرکت‌های ورشکسته را با قیمت ارزان می‌گرفتند و با برند آنها (شرکت‌ها) که به اصطلاح می‌خواهند آن شرکت‌ها را سرپا و احیا کنند، تسهیلات مجدد دریافت می‌کردند ولی باز واردات خودشان را انجام می‌دادند. آنها هفت تپه را گرفتند و متوجه شدند که نمی‌توانند آن را اداره کنند.

فرهیختگان آنلاین: منظورتان از این دو نفر کیست؟

اسماعیل بخشی: «م-ر» و «الف-الف» [مهرداد رستمی چگنی و امید اسدبیگی] هستند. این دو نفر شرکت را با چه رانتی دریافت کردند، که شرکت را فروختند، واگذار کردند یا اجازه دادند؟ نمی‌دانم. دولت اصلاً و ابداً این موضوع را فاش نکرده است و با آمدن آنها کارگران هم دچار مشکلات زیادی شدند؛ به‌طور مثال کارگران بیش از آنچه که حقوق می‌گرفتند، کار می‌کردند.

فرهیختگان آنلاین: این موضوع برای چه سالی است؟

اسماعیل بخشی: از سال ۹۴ تاکنون؛ از سال ۹۴ تا به الان حقوق‌هایمان را بدون اعتصاب نتوانستیم دریافت کنیم و همه کارگران از نظر روحی و روانی دچار آسیب‌های زیادی شده‌اند. چند آدم بی‌سواد و لات از تهران آورده بودند و مسئولیت کارگرها را به آنها سپرده بودند. آنها به کارگرها فحاشی می‌کردند و به‌طور کلی کار را نابود کردند. واقعاً این شرکت یک صنعت طلاست و هر قسمت از این شرکت که کسی بخواهد کار کند، باید سال‌ها در این حرفه

فروختگان آنلاین: آخرین جلسه‌ای که برای بهبود این شرایط داشتید با چه کسی بود و چه نتیجه‌ای برای شما داشت؟

اسماعیل بخشی: با مهندس رضامددی، قائم مقام شرکت که قبلاً معرفی کرده بود و مسئولیت تام‌الاختیار به او داده بودند، جلسه داشتیم. آقای مددی چند ماهی مریض بودند و حالا آمده‌اند و شخص کاردان و باتجربه‌ای هستند. ایشان می‌گویند با اینکه آنها مرا به‌عنوان قائم مقام تعیین کرده‌اند ولی هیچ پولی در حساب ندارم که جوابگوی شما باشم.

ما اعلام کردیم که بعد از گرفتن مطالبات مان کار را شروع می‌کنیم و آقای مددی قرار شد به استانداری برود و تمام مطالبات ما را روی میز استانداری بگذارد، اگر استانداری قبول کرد من کار را ادامه می‌دهم و اگر نه، استعفا می‌دهم.

فروختگان آنلاین: مطالبات تان را یک‌بار دیگر به صورت کامل اعلام می‌فرمایید؟

اسماعیل بخشی: چهار ماه حقوق معوقه داریم و هشت ماه بن کاری به کارگران روزمزد پرداخت نشده است و ۱۱ ماه بیمه کارگران روزمزد از سال ۹۵ طلب دارند، جیره ماه رمضان و سه سال پاداش کشت را طلب داریم و حدود دو ماه بیمه‌هایمان را پرداخت نکردند که اینها مطالبات ریالی ماست. مطالبه دیگر ما آینده شرکتی است که از آن ارتزاق می‌کنیم و آنها نباید در این شرکت حضور داشته باشند و ما با شرکت خصوصی سازی، دیگر کار نمی‌کنیم. مطالبه بعدی اینکه برای هیچ‌یک از کارگران نباید پرونده امنیتی و قضایی ایجاد کنند.

فروختگان آنلاین: تا الان چنین پرونده‌ای ایجاد شده است؟

اسماعیل بخشی: تا دل تان بخواهد. خود من یک سال است که از پله‌های دادگاه بالا و پایین می‌روم.

فروختگان آنلاین: حکمی هم تا حالا برایتان صادر شده؟

اسماعیل بخشی: نه، زرنگ هستند. پرونده را باز نگه می‌دارند تا صدای ما در نیاید.

فروختگان آنلاین: در رابطه با بحث دفترچه بیمه‌هایتان، آیا بیمه‌هایتان پرداخت شده است؟

اسماعیل بخشی: بیمه‌ها را یک هفته یا ده روز پیش در ماه مرداد پرداخت کردند و حدود یک ماه بعضی کارگران دفترچه نداشتند ولی با واریز آن، دفترچه‌ها را تمدید کردند و تا قبل از آن داروهایشان را به صورت آزاد تهیه می‌کردند، ما بیماران ام.اس، قلبی و... داریم که برای همه مشکلات زیادی را به بار آورده است.

فروختگان آنلاین: مقامات استانی یا حتی کشوری که از تهران آمدند قول صد درصد برای رفع مشکلات شما ندادند؟

اسماعیل بخشی: هیچ قولی به ما ندادند حتی آقای جهانگیری که

تخصص داشته باشد، چون کاملاً فنی است.

آنها با فامیل بازی شرکت را به فنا داده و باعث کاهش تولیدات شدند، حقوق را سر موقع نمی‌دادند و در نهایت معلوم شد میلیون‌ها دلار ارز دولتی را گرفتند و در بازار به قیمت گزاف فروختند و راحت ویزا گرفتند و در نهایت یکی از آنها به چین و دیگری به ایتالیا رفته است.

فروختگان آنلاین: یعنی فرار کردند؟

اسماعیل بخشی: بله. دولت هم در این مورد هیچ چیزی نمی‌گوید و ما خودمان این موضوع را فهمیدیم.

فروختگان آنلاین: شما از کجا متوجه شدید؟

اسماعیل بخشی: دیدیم آقایان حضور ندارند و گوشی‌ها را جواب نمی‌دهند و بعد شایعه شد که یکی از آدم‌هایشان را بازداشت کرده‌اند، بعد متوجه شدیم که اختلاس کرده‌اند و تا الان به مدت چهار ماه حقوق معوقه طلب داریم و کارگران خون‌شان به جوش آمده است و رسماً جلوی فرمانداری اعتصاب کردیم.

فروختگان آنلاین: امروز این اتفاق افتاد؟

اسماعیل بخشی: نه. ما دو روز است جلوی فرمانداری اعتصاب می‌کنیم. چرا؟ به دلیل اینکه استاندار و فرماندار تمام‌قد، هر موقع که ما اعتصاب می‌کردیم جلسه شورای تأمین برگزار می‌کردند و ضامن‌ها را جمع می‌کردند و آنها به ما تعهد می‌دادند که حقوق یا هر مشکلی که بود را برطرف کنند. ما به همین دلیل سراغ فرمانداری رفتیم چرا که فرمانداری همیشه ضامن آنها (دو نفر) می‌شد و حالا با وعده و وعیدهای داده شده، باید امروز به ما پاسخ بدهند، آنها (فرمانداری) که ما را در گذشته سرکوب می‌کردند و با شعار حمایت از سرمایه‌دار، حمایت از کارآفرین و تولید ملی و داخلی، همیشه رضایت ما را فراهم می‌آوردند.

آقایان مدیر اینقدر بی‌خیال بودند که پنج، ۶ ماه یک‌بار هم به شرکت نمی‌آمدند و معلوم بود که هفت‌تپه را به بهانه دیگری گرفته‌اند. در هفت‌تپه، نان نداشتیم بخوریم و صنعت متوقف شده بود ولی آنها میلیاردها بابت تبلیغ برند هفت‌تپه هزینه کردند.

سه، چهار میلیارد پول به استقلال اهواز پول داده بودند که اسم‌شان را روی پیراهن بازیکنان بزنند و ما اینجا برای گرفتن حقوق سروکله می‌زدیم، این تبلیغات برای چه بود؟ با تبلیغ برند هفت‌تپه سازمان خصوصی سازی را فریب بدهند که ما تولید می‌کنیم و هر روز هم می‌گفتند ما چندین صنعت را می‌خواهیم به دورود بیاوریم و به نام آن صنایع وام می‌گرفتند و الان هم فراری هستند. جالب اینجاست که بعد از چهار سال بازرسان خصوصی سازی می‌گویند به ما مدرک بدهید که آیا می‌توانیم آنها را خلع ید کنیم یا نه؟

آقایان دزدی کرده و از کشور فراری شدند، تازه اینها دنبال مدرک هستند که آیا لیاقت دارند یا ندارند؟ افراد سازمان خصوصی سازی از تهران می‌گفتند می‌خواهند شرایطی را مهیا کنند که ما مجدداً با آنها کار کنیم.

به خوزستان آمد تمام هنرش این بود که به اتحادیه برود و بعد در جلسه تا توانست از خصوصی سازی تعریف کند. انگار نه انگار فولاد هفت تپه در خوزستان دچار مشکل شده است.

فرهیختگان آنلاین: تا قبل از اینکه شرکت به بخش خصوصی واگذار شود، این مشکلات هم وجود داشت: مثلاً حقوق تان را دیر پرداخت می کردند؟

اسماعیل بخشی: نه، این طور نبود. با خصوصی سازی شدن، شرکت باید رونق بیشتری پیدا می کرد اما در عوض نابود شد. قبل از خصوصی سازی نهایت ما یک ماه حقوق عقب بودیم ولی به دروغ می گویند هفت ماه حقوق عقب بودند و سازمان اداری هفت تپه خیلی منسجم تر بود اما الان سازمان اداری هم نداریم. در حال حاضر نیشکر هفت تپه، پنج هزار کارگر دارد و مثل یک شهر می ماند. اداره کارگری هفت تپه در گذشته به اندازه یک شهرداری، آدم در آن کار می کرد و الان به هم ریخته است. فقط آمدند که از هفت تپه برای منافع خودشان استفاده کنند و این کار را هم کردند.

اطلاعیه

دستگیری و ضرب و شتم کارگران نیشکر هفت تپه را شدیداً محکوم می کنیم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه بازداشت شدگان هستیم

در ادامه چهاردهمین روز اعتصاب درخشان کارگران نیشکر هفت تپه شمار افراد بازداشتی در اعتراضات امروز به حداقل ۱۲ نفر رسید.

مطابق گزارش اتحادیه های مستقل کارگری علاوه بر دستگیری «اسماعیل بخشی» و «محسن آرمنند»، از چهره های شناخته شده این اعتصاب، که پیش تر خبرشان منتشر شده است، «محمد خنیفر» دیگر کارگر نیشکر هفت تپه نیز در اعتراضات امروز بازداشت شده است. این ۳ کارگر به همراه یک خبرنگار زن پس از بازداشت به مکان نامعلومی منتقل شده اند. هم چنین ۸ تا ۱۰ کارگر دیگر امروز دستگیر شده اند که همگی در مقر پلیس اطلاعات بازداشت هستند و تاکنون هیچ اطلاعی از وضعیت آن ها به دست نیامده است. طبق خبرگزاری «کمپ نیوز» تعدادی از کارگران و خانواده های آن ها روبروی مقر ستاد فرماندهی دست به تجمع زده اند. دادستان شوش در مراجعه ویکیل مدافع این کارگران بی شرمانه از دستگیری آنان ابراز بی اطلاعی نموده است.

رژیم ضد کارگری و تبهکار سرمایه داری حاکم، از آغاز ظهور نامیمون اش پاسخ نان و آزادی و امنیت شغلی و اضافه دستمزد و نظارت دمکراتیک بر تولید و ثروت جامعه را با ضرب و شتم و شلاق و زندان و گلوله داده است و اکنون که در باتلاق بحران اقتصادی فرورفته است، مذبوحانه تلاش می کند با نشان دادن مُشت آهنین، مانع گسترش اعتراضات کارگری گردد، تا به خیال خود تا ابد بر خر مراد سوار باشد و به غارت و چپاول ثروت جامعه ادامه دهد. غافل از اینکه رژیم حامی سرمایه داری، هر اندازه بیشتر سرکوب کند و به توهین و تحقیر کارگران، این ثروت آفرینان جامعه، به پردازد، به همان اندازه انقلاب آبی ایران خونین تر و قهرآمیز تر خواهد بود و رژیم دزد و بی شرم ملایان سرنوشتی بهتر از سرنوشت رژیم خود فروخته و ضد کارگری پهلوی نخواهد داشت.

کارگران نیشکر هفت تپه ایران راهی جز ادامه اعتراض، اتحاد، تشکل و انکاء به نیروی خویش و ایستادگی در مقابل بربریت نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ندارند.

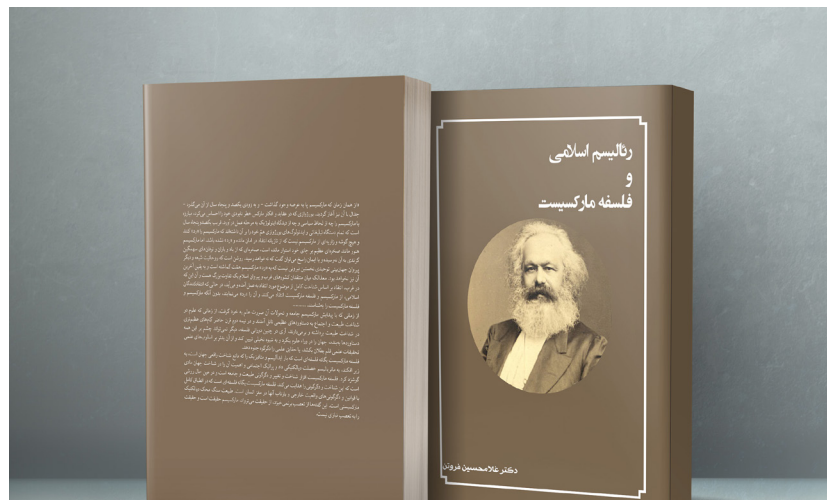
حزب کار ایران (توفان) ضرب و شتم و بازداشت کارگران را قویاً محکوم می کند و ایقان دارد که کارگران نیشکر هفت تپه با اتحاد و تشکل و مقاومت یکپارچه و با حمایت سایر کارگران و زحمتکشان ایران و با حمایت انترناسیونالیستی احزاب و سازمان های مترقی بین المللی پاسخ شایسته ای به اقدامات جنون آمیز ضد کارگری رژیم سرمایه داری حاکم، که جان کارگران را به لب رسانده است، خواهند داد.

حزب کار ایران (توفان) تمام احزاب و سازمان های مارکسیستی - لنینیستی متشکل در کنفرانس بین المللی و همه اتحادیه های کارگری و تشکلات مترقی در سراسر جهان را به کارزار محکومیت و اعتراض علیه بازداشت و سرکوب کارگران نیشکر هفت تپه، که برای نان و آزادی و عدالت به میدان آمده اند، فرا می خواند.

آزادی فوری و بی قید شرط همه بازداشت شدگان!
سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی، به دست کارگران و زحمتکشان ایران!

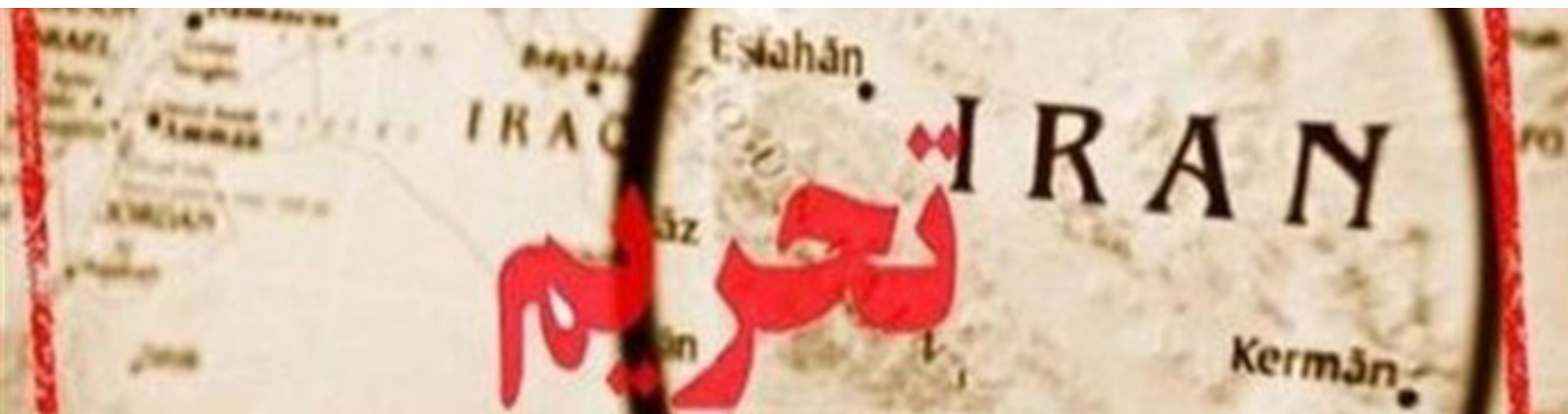
زنده باد سوسیالیسم، این پرچم رهایی بشریت!
دست امپریالیسم آمریکا از ایران و منطقه کوتاه باد!

حزب کار ایران (توفان)
یکشنبه ۲۷ آبان ماه ۱۳۹۷

جهت تهیه این اثر با ارزش از رفیق دکتر فروتن با ما تماس حاصل فرمائید

دور جدید تحریم‌های جنایت‌کارانه، زورگویانه و غیرقانونی امپریالیسم آمریکا علیه مردم ایران را قویاً محکوم می‌کنیم

تحریم‌های ضدبشری آمریکا علیه ایران، که پیش توافق هسته‌ای با ایران در سال ۲۰۱۵ علیه مردم میهن ما اعمال شده بود، امروز دوشنبه ۵ نوامبر ازسرگرفته شد:

یکم اینکه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، همانطور که وعده کرده بود، در تاریخ ۸ می ۲۰۱۸ توافقنامه برجام (برنامه جامع مشترک) را با ایران به زیر پا گذارد و مجدداً با دروغ، فحاشی و زبان گلوله و تهدید و به صورت غیرقانونی درصدد توجیه نظر خود برآمد. مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا، روز گذشته اعلام کرد تحریم‌های ایران، که از روز دوشنبه به اجرا گذاشته خواهند شد، شامل بیش از ۶۰۰ شرکت و فرد خواهد بود. وی همچنین تأکید کرد که این تحریم‌ها تاکنون به دلیل خروج پیش از موعد شرکای اروپایی از ایران، تأثیرات فراوانی بر اقتصاد این کشور داشته است. وی افزود که تا به امروز صدها شرکت ایران را ترک کرده‌اند. شایان ذکر است که ششم اوت ۲۰۱۸ اولین موج تحریم‌های آمریکا علیه ایران، که پس از توافقنامه هسته‌ای در سال ۲۰۱۵ متوقف شده بود، دوباره به اجرا گذاشته شد. تحریم‌های آمریکا شامل محدودیت مرتبط با تجارت ایران در زمینه طلا و فلزات گران‌بها و تحریم‌های هواپیمایی و خودرویی هستند. تحریم‌های نفتی ایران نیز از چهار نوامبر سال ۲۰۱۸ به مرحله اجرا درمی‌آید. علاوه بر این واشنگتن قصد دارد اقداماتی را علیه کشورهایی که با ایران همکاری می‌کنند صورت دهد و کشورهایی را که به خرید نفت از ایران ادامه می‌دهند، مجازات کند. واشنگتن از همین حالا تلاش می‌کند از فروش نفت

ایران جلوگیری کند. بلومبرگ خبر داد که آمریکا با معافیت ۸ کشور از تحریم نفتی ایران از جمله چین، ژاپن، هند و کره جنوبی موافقت کرده است. این کشورها می‌توانند به خرید نفت ایران پس از اعمال تحریم‌ها در ۵ نوامبر ادامه دهند.

دوم اینکه حزب ما در گذشته این مسئله را طرح و این شرایط دوداندود را دقیقاً پیش‌بینی نمود. روشن است که توافقنامه قرارداد نیست و این نخستین عوام‌فریبی آمریکا در مذاکرات با تیم هسته‌ای ایران بود که توافقنامه‌ای را با فشار و شتاب به نمایندگان بی‌تدبیر و بی‌سواد و بُزدل ایران تحمیل کرد. هر قراردادی باید به تصویب پارلمان‌های کشورهای مربوطه رسیده باشد و لذا توسط رئیس‌جمهور وقت قابل الغاء نیست. این ایران بود که به دست مشتی خیانت‌کار این توافقنامه را به تصویب مجلس فرمایشی اسلامی رسانید، بدون آنکه نمایندگان از مضمون آن اطلاع داشته باشند و در جامعه در مورد آن در مطبوعات و رسانه‌ها بحث شده باشد. هنوز هم مردم ایران نمی‌دانند که در متن این موافقتنامه چه چیزهایی پنهان است. آنها حق و حقوق مسلم ایران برای استفاده مسالمت‌آمیز از انرژی هسته‌ای و آموزش فن‌آوری هسته‌ای را به قیمت حفظ سلطه مشتی راهزن و دزد در حکومت فروختند و آرزو کردند که امپریالیسم آمریکا تلاشی برای سرنگونی آنها به عمل نیاورد! زهی خیال باطل!

سوم اینکه حزب ما بارها تأکید کرده است که موضوع هسته‌ای فقط بهانه است و امپریالیسم آمریکا به تسلط بر منطقه نظر دوخته است. آنها ایرانی نوکر آمریکا، متحد اسرائیل، دشمن فلسطین، لبنان، سوریه، کره شمالی، کوبا، ونزوئلا، بولیوی، چین، روسیه و... می‌خواهند. آنها تنها به یک تغییر راهبردی تن خواهند داد و آنهم با دست عوامل مورد اعتماد خود و نه با هر جناح غیر قابل محاسبه در حاکمیت ایران. اشغال لیبی، افغانستان، عراق، تجاوز به سوریه و لبنان، تقویت تروریسم در عراق، کنارآمدن با طالبان علیه ایران، دامن‌زدن به خواست‌های جدائی‌طلبانه در ایران و تقویت تروریست‌های ایران در خارج از ایران دامن‌زدن به جنگ شیعه و سنی، تحریم اقتصادی و مالی و گرسنگی‌دادن به مردم ایران، پروارکردن اپوزیسیون خود فروخته ایران در خارج از کشور و دنباله‌های آنها در درون ایران برای روز مبادا... همه حاکی از سیاستی است که آمریکا برای ایران در نظر دارد:

به مناسبت سی و هفتمین سالگرد اعدام جنایتکارانه رفیق احمد مجلسی، عضو کمیته مرکزی

رفیق احمد مجلسی، ۳۶ ساله، استاد دانشگاه، متهامل، دارای فرزند، فعالیت سیاسی خویش را از «سازمان مجاهدین خلق ایران» شروع کرد. وی بعد از ایجاد ارتباط با رفقای «سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان»، که در ایران فعالیت می‌کردند، با دانش مارکسیسم - لنینیسم آشنا شد، از «سازمان مجاهدین خلق ایران» جدا گردید و به عضویت «سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان» در چند سال قبل از انقلاب در ایران درآمد. وی در آن زمان جزوه‌ای بنام «مشی چریکی و احیاء حزب طبقه کارگر» نوشت و در اختیار سازمان قرار داد که «سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان» آنرا تحت عنوان نشریه شماره ۵۲ خویش منتشر نمود. در این جزوه، وی به انتقاد سخت از مشی انحرافی چریکی پرداخت و لزوم احیاء حزب طبقه کارگر ایران را مورد تأکید قرار داد. این رفیق در زمانی که عضو «سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان» بود، در زمان هجوم ساواک و ضربه زدن آنها به «سازمان مجاهدین خلق» به علت ارتباطات گذشته‌اش ورد پاهانی که ساواک پیدا کرده بود، دستگیر شد و به زندان افتاد. ساواک نتوانست در دوران اسارت وی به افکار نوین‌اش پی‌ببرد. وی به خاطر نزدیکی با رفیق فواد سلطانی و رفقای که بعداً تشکیلات کومله را بنیان گذاشتند، با آنها فعالیت و ارتباط نزدیک داشت و توسط رفقای ما در «کمیته اطلاعات اتحادیه دهقانان مریوان و اورامان» فعال بود. وی جزوه‌ای بنام «ریشه اجتماعی و زمینه قبلی حادثه خونین مریوان» در اختیار «سازمان کارگران مبارزه ایران» قرار داد، که منتشر شد. در اثر فعالیت‌های این رفیق «سازمان مارکسیستی-لنینیستی توفان» توانسته بود در غرب ایران سازماندهی در شهرهای همدان، خرم‌آباد، ملایر، بروجرد و مریوان به‌پرزاد. وی بعد از انشعاب در «سازمان مارکسیستی - لنینیستی توفان»، در داخل ایران «سازمان توده زحمتکشان» را ایجاد کرد، که بعداً در نخستین کنگره‌اش نام خود را به «سازمان کارگران مبارز ایران» تغییر داد. وی عضو کمیته مرکزی این سازمان بود. رفیق مجلسی رابط با کومله بود و سرانجام نیز در سر قرار با رفقای کومله دستگیر شد و لو رفت. وی در تابستان سال ۶۰ در اصفهان تیرباران شد و تا آخرین روز زندگی به مارکسیسم-لنینیسم وفادار ماند.

ننگ و نفرت بر رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی! یادش گرامی راهش پررهرو باد! برگرفته از کتاب مرغان پرکشیده توفان، از انتشارات حزب کار ایران (توفان) •

- حزب کار ایران (توفان) تحریم‌های جنایتکارانه اقتصادی علیه ایران را بر ضد مردم ایران، یک کشتار ضدبشری ارزیابی می‌کند و مسئولیت مستقیم فجایعی را که در ایران بروز خواهد کرد، به گردن امپریالیست‌ها و در رأس‌شان امپریالیسم آمریکا می‌گذارد. حزب ما این اقدامات را جنگ افروزان، ضد بشری و غیر قانونی دانسته آنها را قویاً محکوم می‌کند.

- حزب کار ایران (توفان) همه مردم و گروه‌ها و سازمان‌های مستقل و مترقی و ضدامپریالیست ایران را بر ضد تحریم‌های اقتصادی و جنگ‌افروزی امپریالیست‌ها فرامی‌خواند تا در مقابل زورگویی‌ها، گرسنگی دادن به مردم و تحریم‌ها و تهدیدات نظامی بایستند.

- حزب کار ایران (توفان) هر نوع چراغ و چشمک و خوشرقصی برای امپریالیست‌ها را محکوم می‌کند و همه مبارزین انقلابی و میهن‌پرست را به افشای کلاشان و مداحان امپریالیسم و صهیونیسم، که به بهانه مبارزه ضدژریمی به تطهیر سیاست‌های تجاوزکارانه استعماری می‌پردازند، فرامی‌خواند. این روشنفکران خودفروخته کسانی هستند که از مدت‌ها قبل توسط دستگاه‌های امنیتی دشمنان ایران پروار شده و برای چنین روزی آماده شده‌اند. ننگ و نفرت بر آنها باد.

حزب کار ایران (توفان) رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی را یک رژیم ارتجاعی، فاسد و سرکوب‌گر می‌داند که مورد نفرت اکثریت مردم ایران قرار دارد، ولی سرنگونی این رژیم جنایت‌کار وظیفه مردم ایران است و نه قوای متجاوز بیگانه که تنها و تنها منافع غارت‌گرانه خویش را در نظر داشته و با هدف مستعمره‌کردن ایران به کشور ما حمله خواهد کرد. امپریالیست‌ها هرگز حامی آزادی و دموکراسی و حقوق بشر نبوده‌اند. ریاکاری بر پیشانی آنها نوشته است. حزب ما معتقد است مبارزه ضدامپریالیستی از مبارزه برای حقوق دموکراتیک و آزادی‌های سیاسی جدا نیست و رژیم جمهوری اسلامی، که ایران را به زندان کارگران و زحمتکشان و عموم مردم شریف ایران تبدیل کرده است، از مردم ایران بیش از دشمنان خارجی می‌ترسد و حاضر است برای بقای منحوس‌آش هر امتیازی را به امپریالیست‌ها بدهد، تا بر مسند قدرت باقی بماند.

حزب ما با هوشیاری تمام ضمن افشای توطئه امپریالیست‌ها و محکوم کردن تحریم‌های اقتصادی و هر نوع تهدیدی نظامی به ایران اقدامات سرکوب‌گرانه رژیم جمهوری اسلامی را محکوم و از حقوق دموکراتیک کارگران و زحمتکشان و عموم مردم تحت ستم ایران قاطعانه حمایت می‌نماید و از هیچ کوششی در سازماندهی مردم برای تحقق حقوق حقه‌شان و مبارزه علیه اجانب دریغ نمی‌ورزد.

محکوم باد تحریم‌های جنایتکارانه و غیرقانونی علیه مردم ایران!
دست امپریالیسم آمریکا از ایران و منطقه کوتاه باد!
سرنگونی رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، بدست مردم ایران!
زنده باد سوسیالیسم، این پرچم راهی بشریت!
حزب کار ایران (توفان)
دوشنبه ۱۴ آبان ۱۳۹۷ •

و ضرب و شتم و محاصره بی‌رحمانه علیه فلسطینی‌ها در غزه پس از جنگ‌های ۲۰۰۹، ۲۰۱۲ و ۲۰۱۴ و حملات بی‌شماری بمب‌گذاری‌ها و ترورها در ۱۱ سال اخیر صورت می‌گیرد. این حمله تلاش برای سرکوب دستاوردهای بزرگ مارس گذشته «بازگشت» است که هزاران فلسطینی در غزه خواستار حق اساسی خود برای بازگشت و برچیدن محاصره شده‌اند. نیروهای صهیونیستی در برابر این جنبش مردمی، تک تیراندازان خود را به جان مردم انداختند و بیش از ۲۰۰ تظاهر کننده فلسطینی را به قتل رساندند. با وجود تمام این حملات، اما مردم فلسطین غزه همچنان متعهد به مقاومت و برای بازگشت و آزادی خود ایستاده و به همچنان به نبردشان ادامه می‌دهند. فلسطینی‌ها در غزه تنها نیستند! و آنها نباید تنها باقی بمانند. این حمله نه تنها توسط اسرائیل اشغالگر انجام می‌شود، بلکه توسط قدرت‌های امپریالیستی، نظیر ایالات متحده، فرانسه و بریتانیا است که از دولت نژادپرست استعماری حمایت می‌کنند. رژیم‌های ارتجاعی عرب، که چگونگی برچیدن حقوق و وجود فلسطین را در حالی که بمباران و ویرانی و مرگ در یمن را به چنگ انداخته‌اند، نیز در این تهاجم مشارکت دارند. اکنون وقت رزم است. به خیابان‌ها و میدان‌ها بروید با سازماندهی، تظاهرات، اعتراض و بسیج و ایستادن در کنار مردم فلسطین در غزه علیه متجاوزین برزمید. پیکار برای تحریم اسرائیل و مقابله با امپریالیسم را در همه جا ادامه دهید. مردم فلسطین، مقاومت فلسطینی به رغم همه زخم‌ها، هست و می‌رزد

برگرفته از شبکه تلگرام حزب کار ایران (توفان)•

فراخوان جبهه خلق برای آزادی فلسطین: علیه تجاوز بربرمنشانه صهیونیست‌ها به پاخیزیم

ترجمه از دفتر خارجی حزب کار ایران (توفان)

جبهه خلق برای آزادی فلسطین در بیانیه‌ای که روز دوشنبه ۱۲ نوامبر انتشار داد، همه دوستان فلسطین، جنبش‌های عدالت خواهانه و آزادی خواه و جوامع فلسطینی و عرب در سراسر جهان را علیه از سرگیری بمباران وحشیانه غزه توسط صهیونیست‌ها فراخوانده است. این فراخوان به افتخار و تجلیل از دو تن از رفقای قهرمان محمد الطارات و محمد انده، که امروز توسط نیروهای اشغالگر صهیونیستی به شهادت رسیده، انتشار یافته است. در بخشی از این فراخوان چنین آمده است:

«این قتل فجیع به دست نیروهای استعماری پس از یک حمله روز گذشته رخ داد که نیروهای صهیونیست در تلاش برای حمله به نوار غزه در عملیات مخفی برای آدم ربایی و یا ترور رهبران مقاومت فلسطین تلاش مذبوحانه‌ای نمودند. آنها هفت فلسطینی را کشتند که برای دفاع از سرزمین خود رزمیدند. مقاومت قهرمانانه علیه یکی از قدرتمندترین نیروهای مسلح در جهان علیه قاتلان فرزندان خلق به شدت شعله ور شده و خاموش شدنی نیست.

امشب، دوباره بمب‌ها برفراز غزه باریدن خواهد گرفت. نیروهای صهیونیستی بار دیگر ایستگاه‌های تلویزیونی، دانشگاه‌ها و بیمارستان‌ها را مورد هدف قرار خواهند داد. این حمله نظامی

به حزب طبقه کارگر ایران
پیوندید

بی‌سابقه است که آمریکا تا بدین حد وقیحانه و آنهم در جلوی دوربین بی‌پرده از عربستان و سلاخی و کشتار دفاع کرده باشد.

چقدر بی‌شرمانه است که عده‌ای نوک‌صفت و وطن‌فروش هنوز مدعی‌اند که قاشقچی را ایران کشته است و مسبب مرگ و کشتار و تحریم و جنگ یمن ایران است!

آنها که آدرس عوضی می‌دهند، نوکران امپریالیسم، هم‌دست عربستان سعودی و دشمنان خلق‌های منطقه و ایران هستند.

***

چرا مردم یمن به طرح صلح و آتش بس آمریکا و سازمان ملل متحد بدبین هستند؟

زیرا سازمان ملل متحد همواره از بیان تجاوز غیرقانونی عربستان و «جبهه ائتلاف» متشکل از ۹ کشور به عنوان نیروی متجاوز پرهیز کرده و به جایش ریاکارانه از «جنگ داخلی» یمن سخن گفته است. این تجاوز که مورد پشتیبانی و حمایت آمریکا و انگلیس و فرانسه و... قرار گرفته است، کلان‌ترین معاملات تسلیحاتی و پرسودترین را در طی سه سال جنگ اخیر دربرداشته است. مطابق اظهارات سازمان ملل، قریب به ۸۰ درصد مردم یمن نیاز به کمک‌های انسانی دارند و بیش از نیمی از مردم در خطر گرسنگی و مرگ قرار دارند. به‌رغم همه بمباران‌های ضدانسانی عربستان و حمایت‌های خارجی از آن، اما جنبش حوثی‌ها، که یک جنبش ملی و استقلال‌طلبانه است، همچنان در مقابل متجاوزین سعودی می‌رزد و پیروزی‌اش در این نبرد نابرابر محتوم است.

دلایل اصلی تجاوز عربستان به یمن را باید در اهمیت استراتژیک تنگه باب‌المندب و کنترل آن دید و نه نزاع شیعه و سنی. باب‌المندب دومین تنگه مهم جهان پس از کانال سوئز به شمار می‌آید، زیرا نقطه ارتباطی بین دریای سرخ و مدیترانه است، به اضافه اینکه جنوب غرب آسیا را به شرق آفریقا و اروپا متصل می‌کند. همچنین باب‌المندب گذرگاه آبی استراتژیک است که دریای سرخ را به خلیج عرب و بحرالعرب متصل می‌کند و مرزهای آبی آن بین سه کشور یمن، اریتره و جیبوتی مشترک است. از نظر اقتصادی نیز براساس آمار موجود حدود پنج تا شش درصد تولید نفت جهان و به عبارت دیگر حدود چهار میلیون تن نفت هر روز از این تنگه به سمت کانال سوئز و از آنجا به سایر نقاط جهان عبور می‌کند. سالانه حدود ۲۱ هزار کشتی حامل انواع کالاها نیز از باب‌المندب عبور می‌کنند. از زمان ساخت کانال سوئز در سال ۱۸۶۹ باب‌المندب به یکی از مهم‌ترین گذرگاه‌های حمل و نقل دریایی بین کشورهای اروپایی و دریای مدیترانه و نیز اقیانوس هند و شرق آفریقا تبدیل شد. همچنین افزایش صادرات نفت کشورهای حاشیه خلیج فارس به بازارهای جهانی عبور و مرور در باب‌المندب را افزایش داد. تجاوز عربستان به یمن را باید از منظر سلطه کامل آمریکا و عربستان بر تنگه باب‌المندب دید و جنبش استقلال‌طلبانه حوثی‌ها خطر جدی برای منافع استراتژیک امپریالیسم آمریکا و عربستان است. شکست عربستان و تضعیف نقش آمریکا در یمن به نفع صلح و منافع ملی خلق‌های منطقه است. باید پرچم مبارزه علیه جنگ و تجاوز به یمن را برافراشت و از خلق یمن و حق تعیین سرنوشت این ملت در بند به دفاع برخاست.

دست عربستان از یمن کوتاه باد!

بمباران وحشیانه مردم بیگناه و قتل عام کودکان یمن را متوقف کنید!

۳۰ آبان ۱۳۹۷

سخن هفته

دو یادداشت کوتاه در مورد یمن

مسبب گرسنگی و کشتار ملت یمن کیست؟

بیش از نیمی از مردم یمن در خطر گرسنگی و مرگ قرار دارند

کشورهای امپریالیستی در دفاع از عربستان سعودی مدعی هستند که ایران و عربستان سعودی در یمن می‌جنگند.

به این مزدوران ریاکار باید گفت حوثی‌ها مردم یمن هستند، یمنی هستند و نه ایرانی. این جنبش باید از طرف همه نیروهای مترقی و انقلابی مورد حمایت قرارگیرد، زیرا مردم‌اش برای استقلال خود می‌جنگند و نمی‌خواهند عربستان سعودی در امور داخلی آنها دخالت کند. آنها در یک مبارزه دموکراتیک، رئیس‌جمهور نوکر صفت و هم‌دست عربستان سعودی را، که پایگاه‌اش در یمن مزدوران کلمبیائی و بلاک واتر هستند بیرون کرده‌اند. ولیعهد سلمان می‌خواهد این مزدور را دوباره برسرکار آورد. این مسایل ربطی به ایران ندارد. در یمن نه تانک، نه هواپیما و نه توپخانه و نه کشتی‌ای از ایران پیدا نمی‌کنید. اگر چنین اسنادی وجود می‌داشت، اپوزیسیون خودفروخته ایران به‌داند که ارباب‌اش سازمان سیا تاکنون برملا کرده بود. یمن به طوری از زمین، هوا و دریا محاصره است که حتی سازمان ملل متحد نیز نمی‌تواند به مردم دارو و غذا برساند. آنوقت عده‌ای خودفروخته سیاسی مدعی می‌شوند سیل سلاح‌های ایران به یمن سرازیر است، تا در امور داخلی یمن دخالت کند!! روشن است که مردم یمن با سیاست عربستان سعودی مخالف‌اند و شکست عربستان و پیروزی جنبش استقلال‌طلبانه یمن به نفع خلق‌های منطقه است. تضعیف و شکست عربستان بطور عینی به نفع ایران نیز تمام می‌شود، زیرا عربستان به یاری آمریکا و مزدوران‌اش قصد تجزیه ایران را دارد و قراردادهای چند صد میلیاردلاری نظامی تسلیحاتی اخیر برای مقابله با ایران و تجاوز به «ممالک نافرمان» منطقه است و به همین منظور صورت می‌گیرد. روشن است که قتل قاشقچی نیز باعث رسوایی عربستان و مضحکه دفاع از حقوق بشر آمریکا شده است. تاکنون سابقه نداشته است که ماهیت جنایتکارانه و بربرمنشانه عربستان سعودی تا بدین حد برملا شده باشد و از طرفی نیز

را دارد.

قتل جمال خاشقچی و تشدید تضاد ترکیه با عربستان و شکاف در جبهه متحدین آمریکا فرصت مناسبی پیش آمد تا نقش کثیف و تروریستی این رژیم همدست آمریکا در منطقه بیشتر رو شود.

آن جریاناتی که از عربستان سعودی پول می‌گیرند و شبکه‌های رنگارنگ تلویزیونی تأسیس کرده‌اند، طبعاً مخالف پخش این قبیل فیلم‌ها و افشای عربستان سعودی هستند. زیرا نشان‌آجر می‌شود.

پس این وظیفه جریانات مستقلی مثل حزب کار ایران (توفان) است که ضمن مبارزه با رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و تبلیغ سرنگونی او به دست مردم ایران، ماهیت دشمنان خارجی نظیر عربستان سعودی و رژیم صهیونیستی اسرائیل و شرکا را نیز افشا سازد و مردم را از خطراتی که موجودیت میهن ما را تهدید می‌کند، آگاه سازد. این یک وظیفه تعطیل‌نشده حزب ما است.

حال با توجه به این توضیحات کوتاه و دلایل سیاسی ذکر شده چنین سند غیر قابل انکاری در مورد عربستان سعودی و قتل شنیع جمال خاشقچی را منتشر نمودیم و دست به افشاگری وسیعی زده‌ایم. جالب است ساطور به دستان مالکان فیسبوک فوراً این سند را از صفحه فیسبوک حزب ما حذف کرده و تهدید نمودند، اگر چنین فیلمی را مجدداً به اشتراک بگذاریم، صفحه توفان را تعطیل خواهند کرد. ما می‌دانیم که عربستان سعودی برای ممانعت از پخش فیلم با دست اندرکاران شبکه فیسبوک در تماس هستند و دلار هزینه می‌کنند تا تحت قالب دفاع از «شان و منزلت انسانی» و چاشنی حقوق بشر جنایات عربستان سعودی را کم رنگ جلوه دهند. زیرا اگر این داستان ادامه یابد، افکار عمومی داخل کشورهای «حقوق بشری» بیدار و در مقابل دولت‌هایشان خواهند ایستاد و مناسبات تجاری با عربستان را مورد پرسش قرار خواهند داد.

افشای بی‌امان نقش خرابکارانه و تجاوزکارانه و تروریستی عربستان سعودی در منطقه به معنای تخفیف‌دادن مبارزه علیه جمهوری اسلامی نیست. افشای رژیم تبهکار اسلامی تعطیل‌شدنی نیست.

در پایان می‌دانیم بسیاری از انسان‌های شریف و پاکدل از دیدن چنین فیلم چندش‌آور و مشمزنکننده‌ای ناراحت خواهند شد، لیکن تا زمانی که جهان زیر سلطه امپریالیسم و ارتجاع و بربریت قرار دارد، چنین تصاویر دردآور و ضد انسانی اجتناب‌ناپذیرند. برخی نیز به ما انتقاد کرده‌اند که پخش فیلم کودکان قحطی زده و جنگ زده یمنی دلخراش است از آن اجتناب کنیم.

متأسفانه دنیای ما فعلاً چنین است چاره‌ای جز افشای توحش و بربریت نظام امپریالیستی جهانی و نوجه‌هایشان نداریم. شایان ذکر است که انتشار تصاویر و فیلم‌های تکانه‌دهنده در ویتمام موجب افشای مداخله بربرمنشانه امپریالیسم آمریکا شد و نقش مهمی در بسیج افکار عمومی مردم جهان بویژه آمریکا و اروپا علیه جنگ‌طلبی و کشتار مردم ویتمام ایفا نمود. برایتان موفقیت آرزو می‌کنیم. ●

گشت و گذاری در فیسبوک، پاسخ به یک پرسش

پرسش: رفقای گرامی، چرا این همه در مورد جمال خاشقچی قلم می‌زنید و افشاگری می‌کنید. چرا فیلم سلاخی و تصاویر قتل او را انتشار داده‌اید. آیا این فیلم‌ها و تصاویر مردم را آزرده خاطر و از شما دور نمی‌کند؟

پاسخ: با درود و تشکر از اظهار نظر دلسوزانه شما در مورد برخورد به موضوع خاشقچی و انتشار تصاویر و فیلم سلاخی جمال خاشقچی، خبرنگار عربستان سعودی.

رفیق گرامی تا جایی که ما تحقیق کردیم، این فیلم را دونالد ترامپ نیز تأیید کرده است و به احتمال زیاد از طرف سازمان جاسوسی ترکیه انتشار یافته است. دو دیگر اینکه افشای جنایات عربستان سعودی در طول تاریخ پنجاه ساله اخیر تا بدین حد و ابعاد نبوده است. عربستان سعودی با پترو دلار نفتش دهان همه را بسته است و کسی در میان مدعیان «حقوق بشر» جرئت انتقاد به این موجود کثیف و پس‌مانده را نداشته است. بیش از ۸۵ هزار کودک یمنی طبق آمار سازمان ملل متحد تاکنون جان باخته‌اند و صدای کسی در نمی‌آید.

همان طور که می‌دانید عربستان سعودی خاک بحرین را به بهانه نفوذ ایران اشغال کرده است. هزینه بیش از صد هزار تروریست و هابی و جبهه‌النصره در سوریه را برای سرنگونی دولت قانونی بشار اسد تأمین کرده است. در جنگ علیه عراق و ویرانی این کشور نقش مهمی ایفا کرده است. در تجاوز به کشور مستقل و مرفه لیبی و سرنگونی سرهنگ قذافی نیز شرکت فعال داشته و این کشور را با همکاری پیمان نظامی ناتو ویران کرده است. عربستان سعودی همدست صهیونیست‌ها علیه ملت فلسطین است و امروز نیز با تقویت دسته‌جات تروریستی و تجزیه طلب قصد تکه پاره کردن ایران

پرسش و پاسخ در شبکه تلگرام

پرسش: دوستان توفانی مخالفت شما با لیبرالیسم، که معنای آزادی فردی دارد، چیست؟ تفاوت اصلی لیبرالیسم با نتولیبرالیسم چیست؟ مگر هر دو سرمایه داری نیستند؟

پاسخ: دوست عزیز برای پاسخ به سؤال شما ناچاریم کمی به عقب برگردیم و نگاهی اجمالی به تاریخچه ظهور لیبرالیسم و مختصات اقتصادی سیاسی و تاریخی آن بیان‌دازیم.

لیبرالیسم، در کنار دفاع از آزادی فردی، فارغ بودن از حاکمیت دین، عدم مداخله دولت در حیات اقتصادی، در عین حال خواستار مقاومت در برابر هر نوع انحصار در تولید و توزیع، حفظ آزادی اقتصادی، دفاع از مالکیت خصوصی، ترویج بازار آزاد و انباشت سرمایه نیز بوده است.

نمی‌توان کتمان کرد که بسیاری از این اهداف، که در مبارزه با استبداد، بویژه از نوع کلیسایی‌اش شکل گرفته بودند، در زمان خودش مثبت و محقانه بودند. ممکن نیست در این مختصر به جزئیات چگونگی به تحقیق پیوستن و تکامل خواسته‌های مذکور اشاره کرد، ولی اشاره کوتاه به دو مورد را ضروری می‌دانم.

نخست اینکه علیرغم مخالفت لیبرال‌ها با تشکیل انحصار در تولید و توزیع، نه تنها انحصارات به تدریج بوجود آمدند، بلکه با بلعیدن (فوزیون) رقبای کوچک و بزرگ، نه تنها عرصه را بر رقبا تنگ کردند، با «لاغر» کردن پرسنل شرکت‌های بی‌رقیب خود، بر خیل بیکاران نیز افزودند و جهت کسب هر چه بیشتر سود، سطح دستمزدها را هم تنزل دادند و...

دوم اینکه انباشت سرمایه، که یکی دیگر از اهداف لیبرالیسم بود، بلائی جان کشورهای دیگر شد. در اثر انباشت عظیم سرمایه در برخی از کشورها، اکنون دیگر تنها کالا نبود که صادر می‌شد، بلکه

صدور سرمایه نیز در دستور کار قرار گرفت، تا با غارت مواد اولیه، استفاده زمین و نیروی کار ارزان کشورهای دیگر، حداکثر بهره را از آن صاحبان سرمایه سازند. طبیعی است که گسیل سرمایه، گسیل اسلحه، نیروی نظامی، و نیز ایجاد پایگاه، و در بعضی از کشورها ایجاد مستعمره را به دنبال خود داشت. این قدرت‌های بزرگ، که به «امپریالیسم» شهرت یافتند، برای گسترش مناطق تحت نفوذ و به یک کلام حفظ سود و سلطه، دو جنگ جهانی و ۱۲ جنگ منطقه‌ای و نیابتی را با تمام عواقب مرگبارش برای بشریت به ارمغان آوردند که هنوز هم دست‌بردار نیستند. آخرین تمهیدات و تهدیدات، که بوی جنگ را به مشام جهانیان می‌رساند، مانور ناتو در نروژ است که هم‌اکنون در حال اجراست و متعاقب آن گویا مانور موشکی روسیه در شمال نروژ نیز در راه است.

اما به‌بینیم عملکرد نتولیبرالیسم، که از دهه ۸۰ میلادی بویژه از بعد از فروپاشی شوروی و تحقق یافتن تدریجی پدیده جهانی شدن سرمایه، جان تازه گرفت، چگونه حتی دست‌آوردهای لیبرالیسم را در عمل میان تهی ساخته و می‌سازد.

نتولیبرال‌ها، که اکنون با ایده جهانی‌سازی سرمایه (گلوبالیزاسیون) نیز مجهز شده بودند، با آزادسازی سرمایه از هرگونه قید و بندی، به علاوه اعمال ریاضت اقتصادی، عملاً انتقام خود را از دولت رفاه، که یکی از دستاوردهای مهم لیبرالیسم به‌شمار می‌آمد - و به آن می‌بالیدند - را گرفتند. دولت رفاهی که پایه‌های آن را بیسمازک در دهه ۸۰ قرن ۱۹ برای دورکردن کارگران از سوسیال‌دموکرات‌ها ریخت و از بعد از جنگ جهانی دوم، باز هم به خاطر رقابت با کشورهای سوسیالیستی گسترش و ادامه یافته بود.

نتولیبرال‌ها عملاً با کاهش نفوذ و عمل‌کرد سندیکاها، پایین نگاه داشتن سطح دستمزدها از طریق استفاده از نیروی کار ارزان، هم در کشور مادر و هم در کشورهای در حال رشد، در اثر انتقال مراکز تولید به آنجا، کاهش چشم‌گیر بیمه‌های اجتماعی، نظیر بیمه‌های درمانی، بیکاری، و بازنشستگی و... دولت رفاه را آخته کردند.

حتی مبارزات انتخاباتی هم با پول می‌گردد.

نهادهای همگانی خدمات را هم خصوص کرده‌اند. بیمارستان‌ها و کلینیک‌هایی را که ده‌ها سال در مدیریت دانشگاه‌ها بودند، خصوصی کردند. از تعداد پزشکان و پرستار آن و کارمندان کاستند، حقوق شاغلان را کاهش دادند و از انعقاد قراردادهای رسمی طفره رفتند و قراردادهای موقت را به آنها تحمیل نمودند. تجارت با اعضای بدن انسان و جراحی‌های غیرضروری رواج یافتند. شرکت‌های دارویی با تکیه بر لابی خود روز بروز قیمت داروها را افزایش دادند. دانشگاه‌ها، مدارس، پست، راه آهن، وسایل نقلیه عمومی، برق و حتی آب را خصوص کردند. دیگر از آپارتمان‌سازی دولتی برای اقشار کم درآمد خبری نیست. در عوض با افزایش قیمت سرسام‌آور مسکن شرایط برای اقشار کم درآمد غیرقابل تحمل گشته است. و در این راستا حاکمیت سیاسی وظیفه‌ای جز حفاظت از منافع سرمایه برای خود قائل نیست.

در این جوامع حتی دموکراسی نیز در عمل از محتوا تهی گشته است. به دموکراسی می‌بالند، ولی دموکراسی به ندرت توانسته است به وعده‌هایش عمل نماید. به قول «وندی براون»، «دموکراسی امروز در ملل «ایرو آتلانتیکی» به زمزمه‌ای تبدیل شده است». حتی «آلن گرین اسپن» معتقد است که «انتخابات دیگر چندان مهم نیستند. به یمن جهانی شدن، دنیا توسط نیروهای بازار اداره می‌شود» و نه نمایندگان مردم. امروز از دموکراسی فقط آزادی نسبی فردی باقی مانده است. در جوامع دموکراسی، حکومت قانون از مفهوم تهی گشته است.

احزاب در فعالیت‌های انتخاباتی اقوالی به مردم می‌دهند که بعد از به قدرت رسیدن قادر به انجام آنها نیستند. به همین دلیل مردم، به خصوص از آغاز هزاره سوم، روز بروز بیشتر از سیاست سرخورده و سال به سال کمتر در انتخابات شرکت می‌جویند. بسیاری از آنها دیگر نه تنها به سیاستمداران اعتماد ندارند، چه بسا که آنها را به باد ناسزا می‌گیرند. و این هم یکی دیگر از محصولات نئولیبرالیسم است. حتی می‌توان ادعا کرد که یکی از دلایل پشت کردن مردم به احزاب حاکم و روی آوردن به احزاب فاشیستی در حال رشد نیز در نهایت از عملکرد نئولیبرالیسم ناشی می‌شود.

افزایش قیمت و اجاره مسکن، امروز به سطحی رسیده است که در بیشتر موارد بیش از نیمی از درآمد شاغلین را می‌بلعد و در نتیجه آنها را به زیر خط فقر سوق می‌دهد.

برای استفاده از نیروی کار ارزان امروز علاوه بر بنگلادش و سریلانکا و تایلند و... کشورهای اروپای شرقی نظیر بلغارستان، رومانی، لهستان و چک هم به آنها افزوده گشته‌اند. امروز اگر حداقل دستمزد مثلاً در آلمان ۹۰/۸ یورو است؛ برای نمونه در لهستان ۸۵/۲ یورو می‌باشد و در سایر کشورها بلوک شرق وضعیت مشابه‌ای حکم فرماست. نئولیبرال‌ها در پی کاهش قدرت طبقاتی توسط اتحادیه‌ها، جلوگیری از بازتوزیع ناچیز از ثروت توسط دولت رفاه و توقعات دموکراسی واقعی مردم هستند. در پی درهم‌شکستن همبستگی نیروی کار با استفاده از حیل مختلف‌اند.

در عوض در پی از بین بردن هر محدودیت قانونی برای حرکت بی‌در و پیکر سرمایه می‌باشند. یکی از اصول با اهمیت نئولیبرالیسم در آمریکا این بود که محدودیت‌ها از بازار سرمایه را، که طی یک قرن مبارزه برای قانونمند کردن سرمایه به دست آمده بود، از میان برداشتند. به این ترتیب وال استریت و والستریته‌ها قدرت بالای سر دولت شدند. دولت‌ها آنچه را که بازار مالی می‌نامند، بازگشت سرمایه داری افراطی است، که هیچ قانونی نمی‌شناسد، جز حداکثر سود.

جهانی‌سازی برخلاف ادعاهای کاذب، همگن‌سازی نیست، بلکه برعکس، گسترش سلطه انگشت شمار کشورها بر بازارهایی مالی جهان است. آنها می‌کوشند با کمک صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی و سازمان تجارت جهانی قدرت طبقاتی سرمایه داری جهانی را حفظ و گسترش دهند. ابزار فوق‌الذکر وظیفه‌ای جز وابسته کردن هرچه بیشتر کشورها به سرمایه جهانی ندارند.

نئولیبرالیسم

عملاً مفهوم آزادی از مشارکت در امور سیاسی را به آزادی نامحدود در بازار تنزل می‌دهد.

«فعالیت سیاسی مردم برای تأثیرگذاری در قدرت در شرایط دموکراتیک، تبدیل به اقتصادی شدن شرایط در عرصه‌های قانون، فرهنگ و جامعه شده و عملاً حاکمیت مردم دیگر محلی از اعراب نمی‌ابد.

زمانی که سرمایه‌داری کلان و بازار مالی در رأس قرار دارند، مردم دیگر از صحنه تأثیرگذاری سیاسی واقعی رانده شده‌اند» (وندی براون).

در نئولیبرالیسم به انسان نیز به عنوان سرمایه مالی برخورد می‌شود. «در کلیه عرصه‌های سیاسی، مدنی، مذهبی، خانواده و... انسان، انسانی اقتصادی است. امروز انسان شکل سرمایه‌ای انسان ارزش افزا را به خود گرفته است» (وندی براون).

امپریالیسم آمریکا، تروریست، جاسوس، ناقض حقوق اساسی انسان‌ها و دشمن شماره یک بشریت است

www.telegram.me/totoufan				*		کانال تلگرام حزب کار ایران (توفان)
facebook.com/toufan.hezbekar					*	فیسبوک حزب کار ایران (توفان)
twitter.com/toufanhezbkar			*			تویتر حزب کار ایران (توفان)
www.rahetoufan67.blogspot.de	*					وبلاگ توفان قاسمی
www.kanonezi.blogspot.de	*					وبلاگ ظفر سرخ
kargareagah.blogspot.de	*					وبلاگ کارگر آگاه
www.toufan.org		*				تارنمای حزب کار ایران توفان
www.toufan.de		*				تارنمای آزمایشی حزب
POSTBANK						
bank code 20110022						
bank account No.: 25773372600						
IBAN: DE70201100222573372600						
P.O. BOX 1138						
D64526 Mörfelden-Walldorf						
E-Mail: toufan@toufan.org						
Fax: 00496996580346						